18

14	Guillem Arquer
12	Alejandro Cabrera
1	Jaume Clotet
10	Coco Design
16	Helena Friera
17	Oriol Fuster
6	Juan David Galindo
13	Daniel Gasol
9	Irene Gil
5	Núria Inés
A/D/G	Carolina Jiménez
15	Martí Madaula
7	Laura Malinverni
12	Carlota Napolitano
1	Pol Olivé
4	Pol Masip
3	Joan Pallé
2	Mónica Planes
8	Pablo del Pozo
3	Dorothy Spencer
11	Albert Tarrats
9	David Tena
7	Cristina Valero
A/D/G	Jordi Vernis
A	Afectes secundaris
J	Frontisses
C	Programa d'intercanvis HISK 2017
I	Programa de formació studio visits 2018
H	Radical Intention 2018
K	Residència Casa Tres Patios (C3P)
B	Seqüència editorial II
D	Tots els llocs parlen de tu
G	Un impressionant retorn de les coses
E	V.I.T.R.I.O.L.
F	YouTube-logia

A. IMATGES

P. 2

B. TEXTOS

P. 113

C. TEXTS

P. 137

D. CRÈDITS

P. 168

A. IMATGES

1	Jaume Clotet Pol Olivé	P. 4, 5, 11, 76, 77, 80
2	Mónica Planes	P. 8, 9, 93, 98
3	Joan Pallé Dorothy Spencer	P. 10, 50, 54, 103
4	Pol Masip	P. 12, 13, 72, 73, 101
5	Núria Inés	P. 16, 17, 18, 19
6	Juan David Galindo	P. 22, 56, 57, 110, 111
7	Laura Malinverni Cristina Valero	P. 23, 29, 30, 31
8	Pablo del Pozo	P. 25, 71
9	Irene Gil David Tena	P. 27, 46, 47
10	Coco Design	P. 33
11	Albert Tarrats	P. 36, 37, 49, 86, 87
12	Alejandro Cabrera Carlota Napolitano	P. 43, 44, 45, 84, 85, 104
13	Daniel Gasol	P. 59, 60, 61
14	Guillem Arquer	P. 64, 65, 69, 105
15	Martí Madaula	P. 79, 94, 95
16	Helena Friera	P. 90, 91
17	Oriol Fuster	P. 106, 107
A	Afectes secundaris	P. 14, 34, 35, 74
B	Seqüència editorial II	P. 20, 21
C	Programa d'intercanvis HISK 2017	P. 26
D	Tots els llocs parlen de tu	P. 38, 81, 97
E	V.I.T.R.I.O.L.	P. 40, 41
F	YouTube-logia	P. 51, 78
G	Un impressionant retorn de les coses	P. 52, 53, 109
H	Radical Intention 2018	P. 62, 63
I	Programa de formació studio visits 2018	P. 66, 67
J	Frontisses	P. 70
K	Residència Casa Tres Patios (C3P)	P. 100

1

Què esperem de qualsevol promesa d’unitat? Sembla que una bona part de les reivindicacions que es produeixen avui dia descansen sobre aquest element enyorat: les experiències d’unitat. Assenyalades com a base indispensable de certs fenòmens estètics, de l’equilibri social i fins i tot com a estratègia política, tals experiències tenen atributs complexos i la seva posada en marxa és, com a mínim, disfuncional.

2

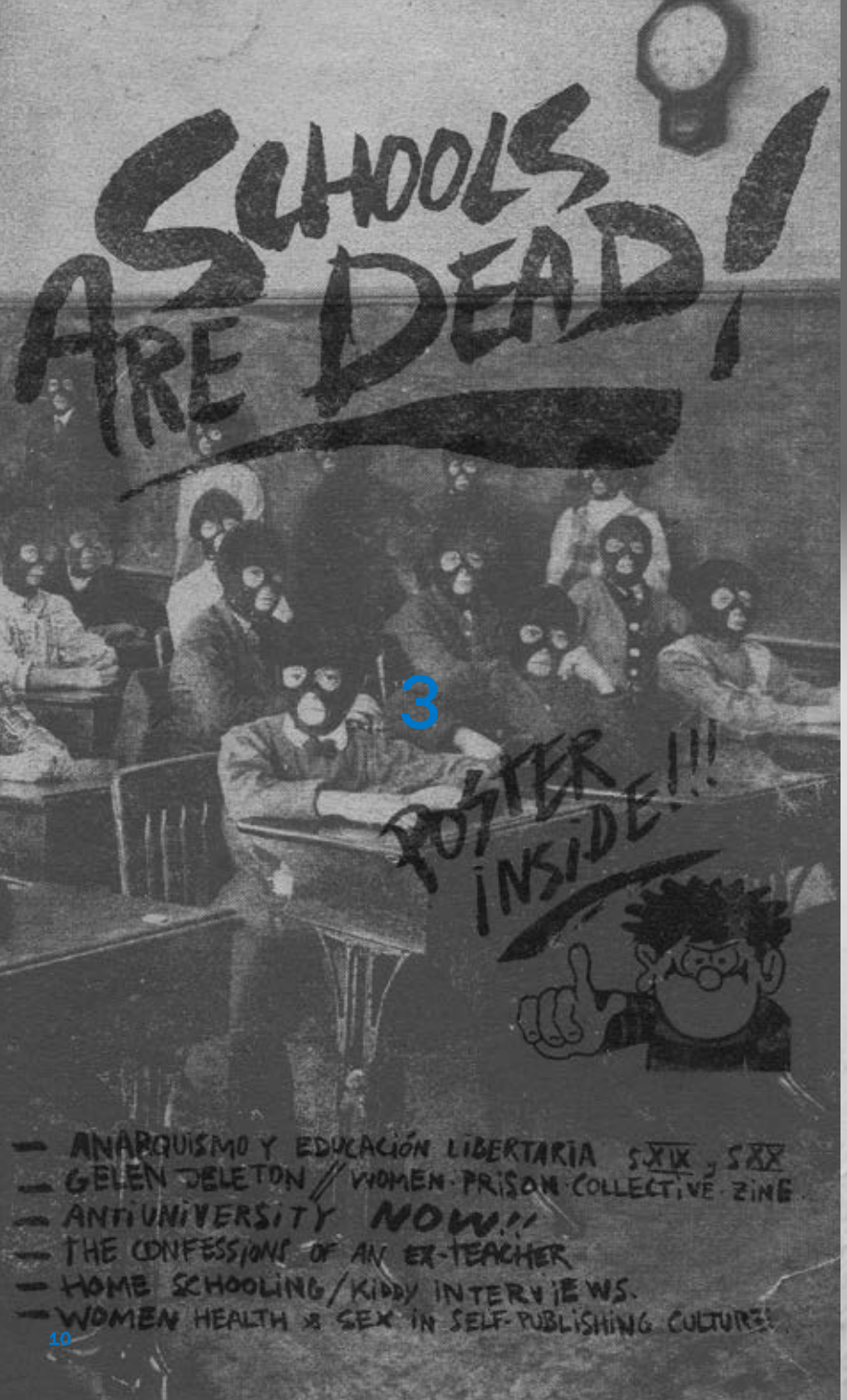
SCHOOLS ARE DEAD!
3
POSTER INSIDE!!!
— ANARQUISMO Y EDUCACIÓN LIBERTARIA SXIX, SXX
— GELEN DELETON // WOMEN PRISON COLLECTIVE ZINE
— ANTI UNIVERSITY NOW!!
— THE CONFESSIONS OF AN EX-TEACHER
— HOME SCHOOLING / KIDDY INTERVIEWS.
— WOMEN HEALTH & SEX IN SELF-PUBLISHING CULTURE!

1

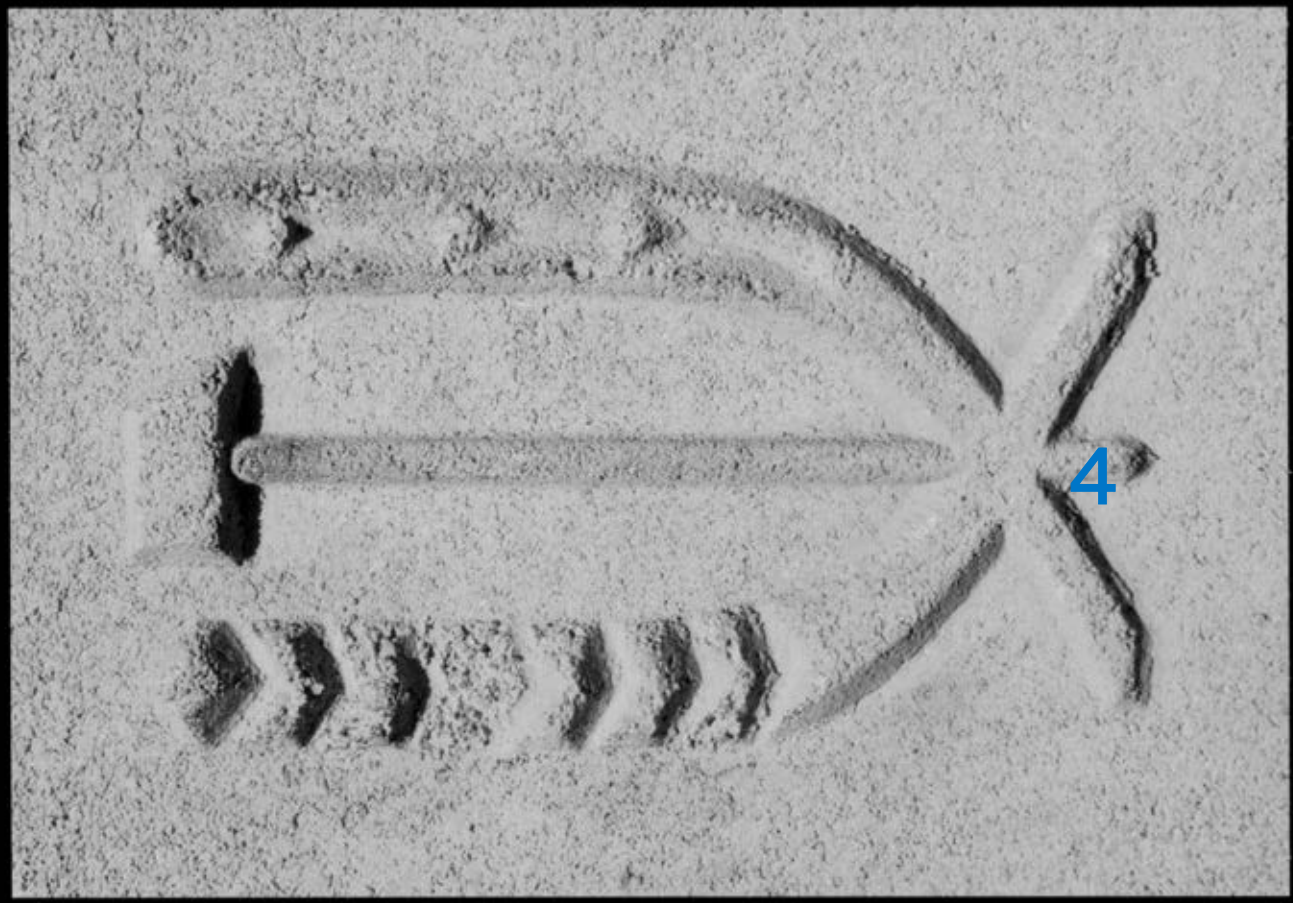
4

I

"48. La contemplació del que és gran i la contemplació d'allò petit han de créixer sempre alhora —aquella s'ha de fer més variada, aquesta més senzilla. Dades compostes tant de l'edifici del món com també de la seva part més individual (macrocosmos i microcosmos.) augmenten gradualment a través de la contraposició analògica; així, el *Tot* explica la *part* i la *part, el Tot*." [Novalis, *Fragments.*].

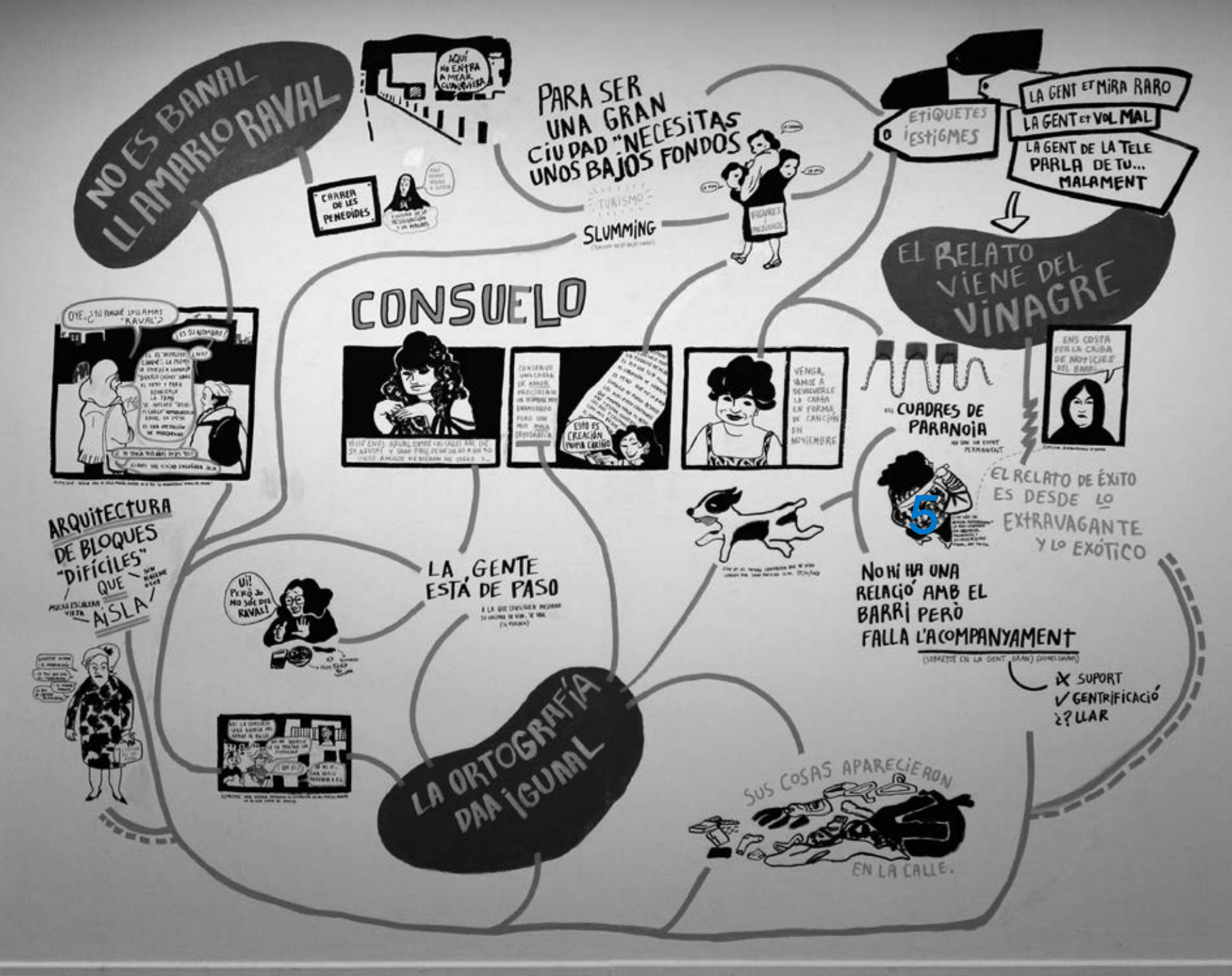
NO ES BANAL LL AMARLO RAVAL
AQUÍ NO ENTRA A MEAR CUALQUIERA
CARRER DE LES PENEDIDES
PARA SER UNA GRAN CIUDAD "NECESITAS UNOS BAJOS FONDOS
TURISMO
SLUMMING
FIGURES I PERSONAJES
ETIQUETES I ESTIGMES
LA GENT ET MIRA RARO
LA GENT ET VOL MAL
LA GENT DE LA TELE PARLA DE TU... MALAMENT
EL RELATO VIENE DEL VINAGRE
CONSUELO
OYE, ¿TÚ PORQUÉ LO LLAMAS "RAVAL"?
¡ES SU NOMBRE!
ESTO ES CREACIÓN PROPIA CARIÑO
VENGA, VAMOS A DEVOLVERLE LA CARTA EN FORMA DE CANCIÓN EN NOVIEMBRE
ENS COSTA FER LA CRIBA DE NOTICIES DEL BARRI
CUADRES DE PARANOIA
NO SON UN EXPERT PERMANENT
EL RELATO DE ÉXITO ES DESDE LO EXTRAVAGANTE Y LO EXÓTICO
ARQUITECTURA DE BLOQUES "DIFÍCILES" QUE AISLA
MUCHA ESCALERA VIEJA
UI! PERÒ JO NO SÓC DEL RAVAL!
LA GENTE ESTÁ DE PASO
NO HI HA UNA RELACIÓ AMB EL BARRI PERÒ FALLA L'ACOMPANYAMENT
(SOBRETOT EN LA GENT GRAN) (DOMICILIARIA)
✗ SUPORT
✓ GENTRIFICACIÓ
¿? LLAR
LA ORTOGRAFÍA DAA IGUAAL
SUS COSAS APARECIERON EN LA CALLE.

ETIQUETES O ESTIGMES

LA GENT ET MIRA RARO

LA GENT ET VOL MAL

LA GENT DE LA TELE PARLA DE TU... MALAMENT

EL RELATO VIENE DEL VINAGRE

ENS COSTA FER LA CRIBA DE NOTICIES DEL BARRI

VENGA, VAMOS A DEVOLVERLE LA CARTA EN FORMA DE CANCIÓN EN NOVIEMBRE

ELS CUADRES DE PARANOIA

NO SON UN ESTAT PERMANENT

EL RELATO DE ÉXITO ES DESDE LO EXTRAVAGANTE Y LO EXÓTICO

NO HI HA UNA RELACIÓ AMB EL BARRI PERÒ FALLA L'ACOMPANYAMENT

(SOBRETOT EN LA GENT GRAN) (DONES GRANS)

✗ SUPORT
✓ GENTRIFICACIÓ
¿? LLAR

LES COSAS APARECIERON

5

OYE, ¿TÚ PORQUÉ LO LLAMAS "RAVAL"?

¡ES SU NOMBRE!

ES EL "DISTRICTE CINQUÉ"... LA PREMSA EMPEZÓ A LLAMARLO "BARRIO CHINO" SOBRE EL 1890 Y PARA REHACERLE LA FAMA SE INTENTÓ "DIGNIFICARLO" NOMBRANDOLO RAVAL EN LOS 90.

ES UNA OPERACIÓN DE MARQUETING

¿NO?

¡¡ YO TENÍA TRES AÑOS EN LOS 90!!

¡CLARO! HAS VIVIDO ENGAÑADA JA-JA

SEQÜÈNCIA EDITORIAL II

Edicions
Sala d'Art Jove
i La Panera
2017 i 2018

Pablo Lerma
Miquel Cañellas
Pol Masip
Guillem S. Arguer

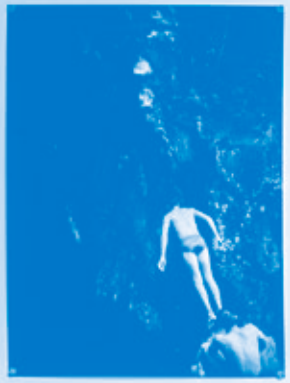

B

HOTELES IBIS
Desde
37€*
Noche y desayuno
Hasta el 18 febrero
ibis.com
FOR YOU, YOU AND YOU
trivago
6

7

II

“Totes les coses, visibles i invisibles van aparèixer sense instant i sense temps abans dels temps immemorials. És un fenomen comparable als arbres i a les altres creatures que es miren a les aigües que els són properes i encara que no tenen presència corporal, se’ls desdibuixa el contorn del cos.”

(Hildegarda de Bingen,
Liber divinorum operum).

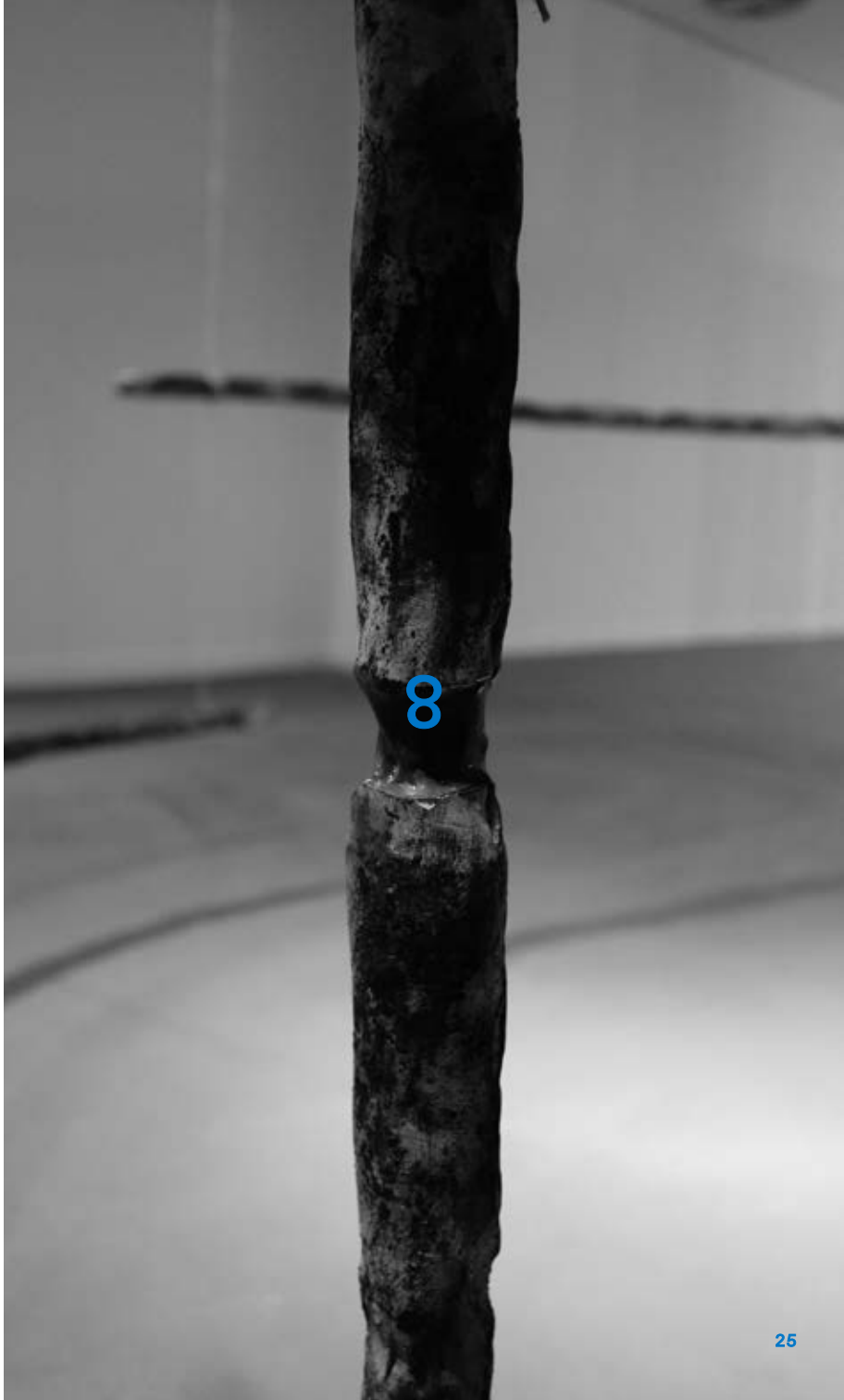

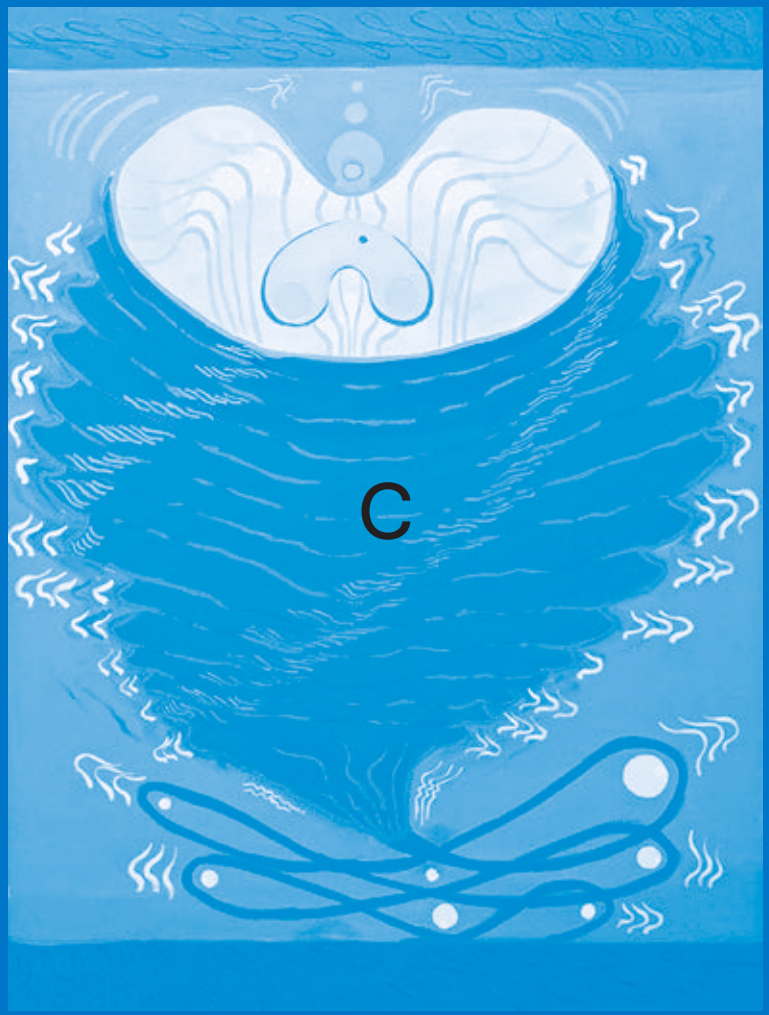

9

El que ens mostra la immanència —l'acció de ser i perdurar dins d'una unitat— és que tot el que hi ha són accidents del mateix. Signes del mateix. Si hi ha una cosa que se'ns assembla, no és perquè estigui en paral·lel i enfrontada a nosaltres, sinó que comparteix lloc amb nosaltres (dins d'alguna cosa). Això porta que tots els llocs se'ns assemblin.

7

III

“La matèria relata, batega, també és pensament i el pensament també és material, no hi ha una bretxa entre una cosa i una altra i encara menys una escala d’‘estatus’. Aquesta és la perspectiva neomaterialista, ‘la societat és matèria’.”

[Ariadna Parreu, entrevista per a *Metall Magazine*, (Barcelona, 16/12/2016)].

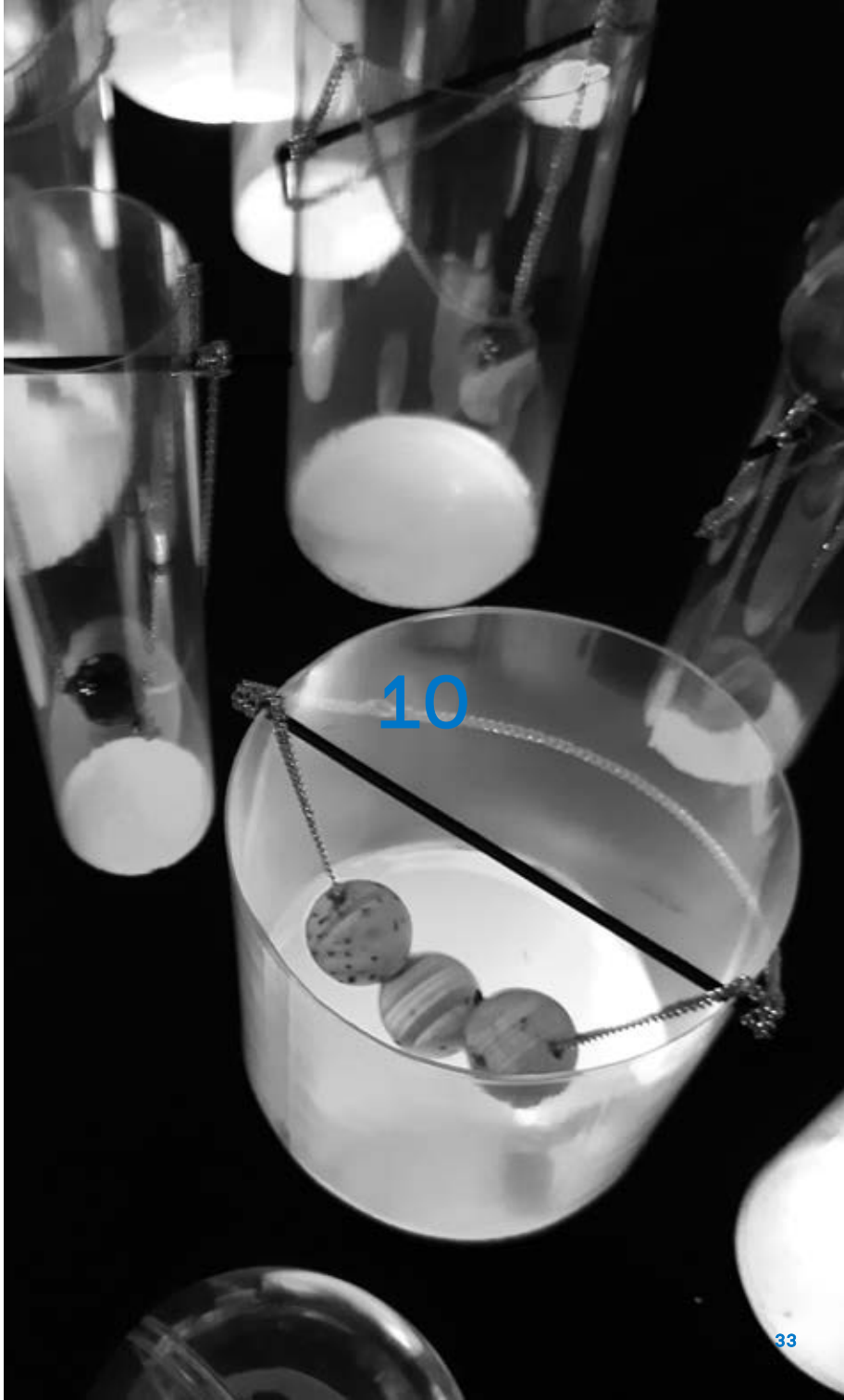

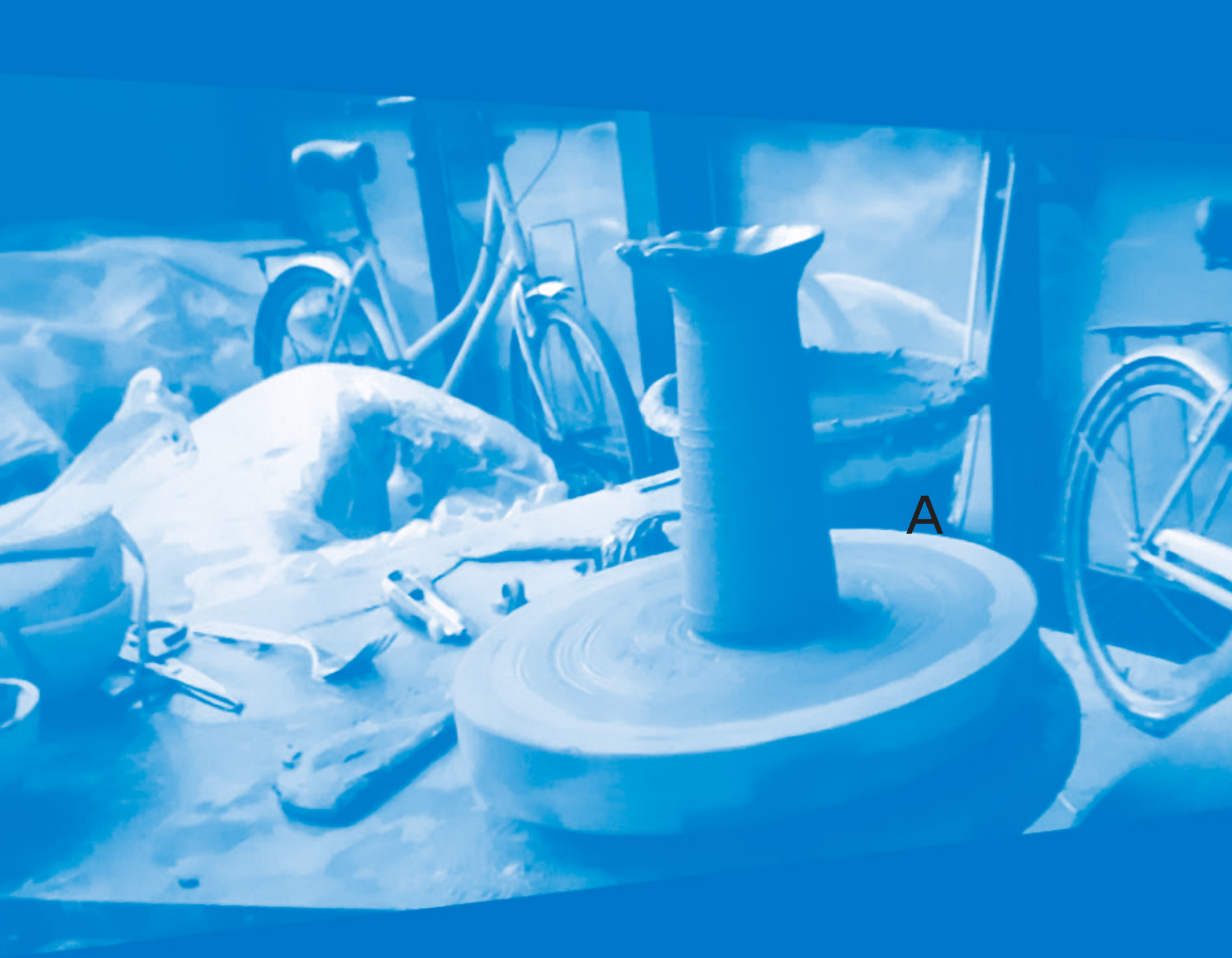
A

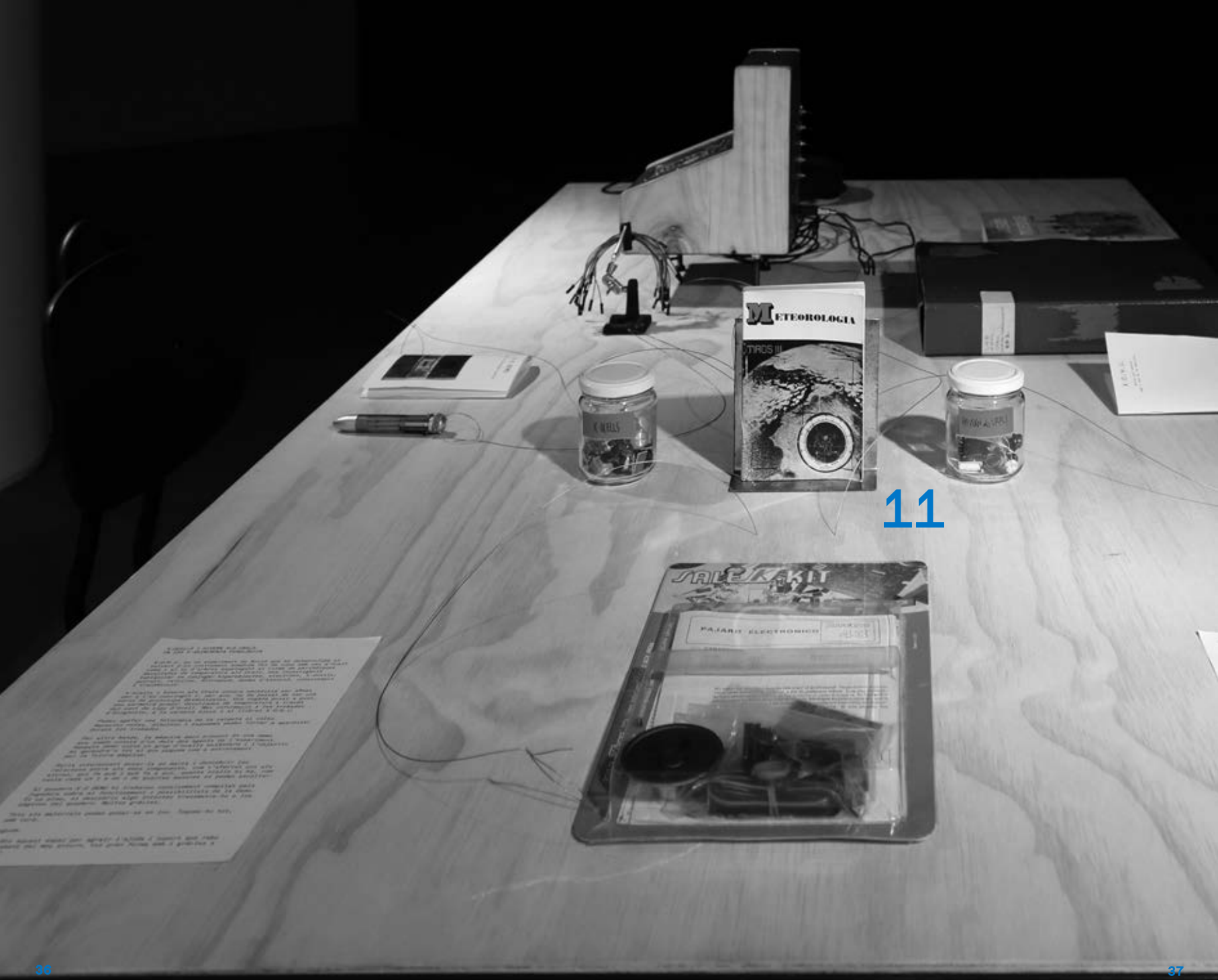

11

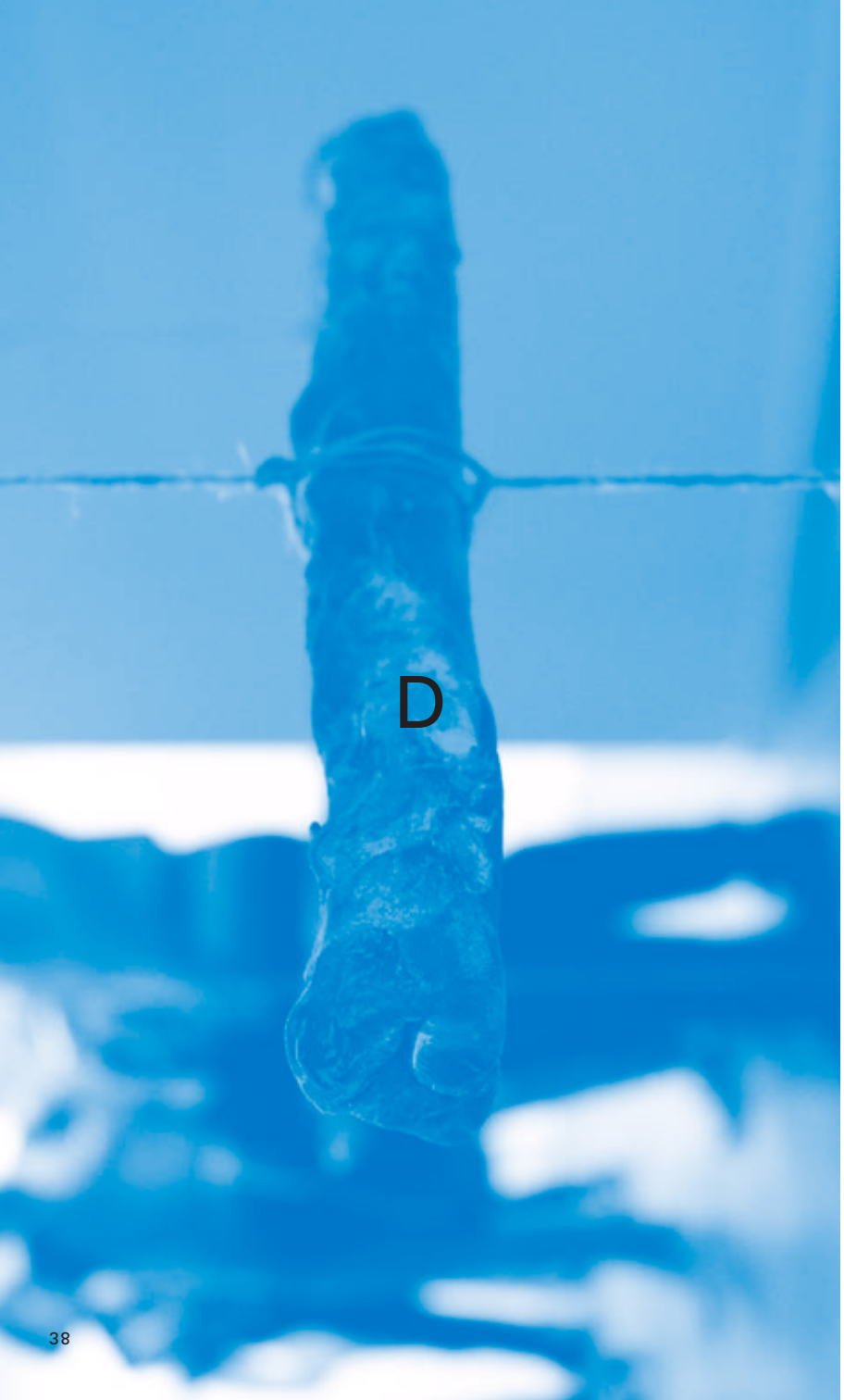

IV

"Proposició XXIX:
En la natura no *hi ha res contingent, sinó que totes les coses han estat determinades a existir i a obrar d'una manera precisa per la necessitat de la naturalesa divina.*

Demostració: Tot allò que és, és en la substància." [Spinoza, Ètica.].

E
state of latent violence.

V

“Així que, quan el 1965 va aparèixer la primera càmera de vídeo portàtil, manual (i barata), la famosa Portapak de Sony, tot un planter d’artistes compromesos alhora amb el *performance art* i amb el medi fílmic —des de Bruce Nauman a Vito Acconci, Frank Gillette o Juan Downey, passant per Nam June Paik, segurament el nom central dels pioners del nou mitjà— van intentar conjugar tots aquests factors dispersos, obrint una mena de narrativa no lineal i altament heterodoxa, dirigida alhora contra les històries cinematogràfiques i contra l’imperi de la televisió.”

[Félix Duque,
“Bill Viola versus Hegel”].

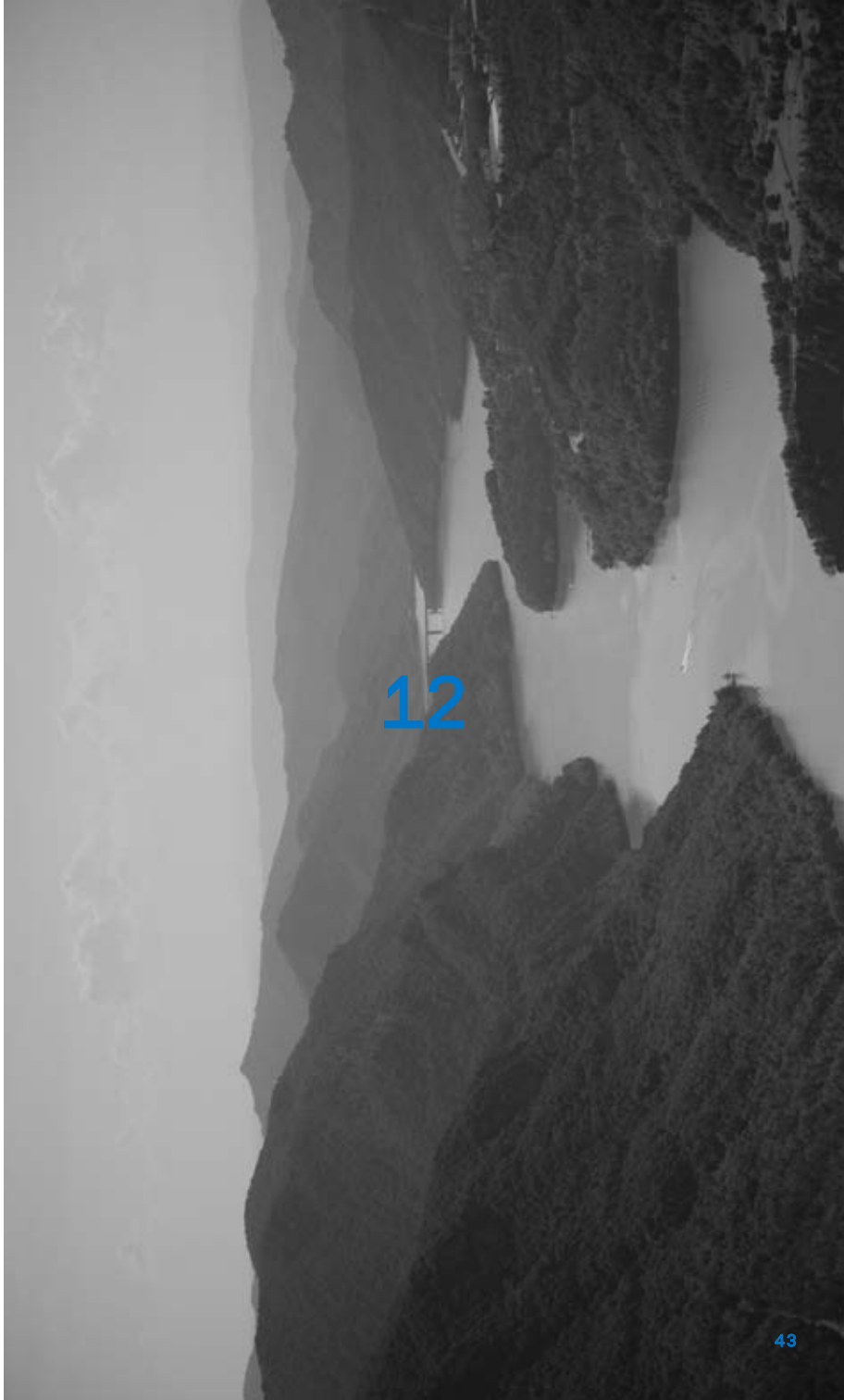

12

9
9

L’auge recent del concepte d’interfície per incorporar tots els atributs i contradiccions que un present tecnologitzat aporta al nostre coneixement ha intensificat la desconfiança respecte al context en què un s’inscriu. S’hi uneix una mirada abocada a establir diferències rígides, que actuen com a condició indispensable per realitzar un tipus de representació que aixequi acta de qualsevol xoc social. En definitiva, fortifiquem el paper de l’observador / denunciant davant del que hi ha.

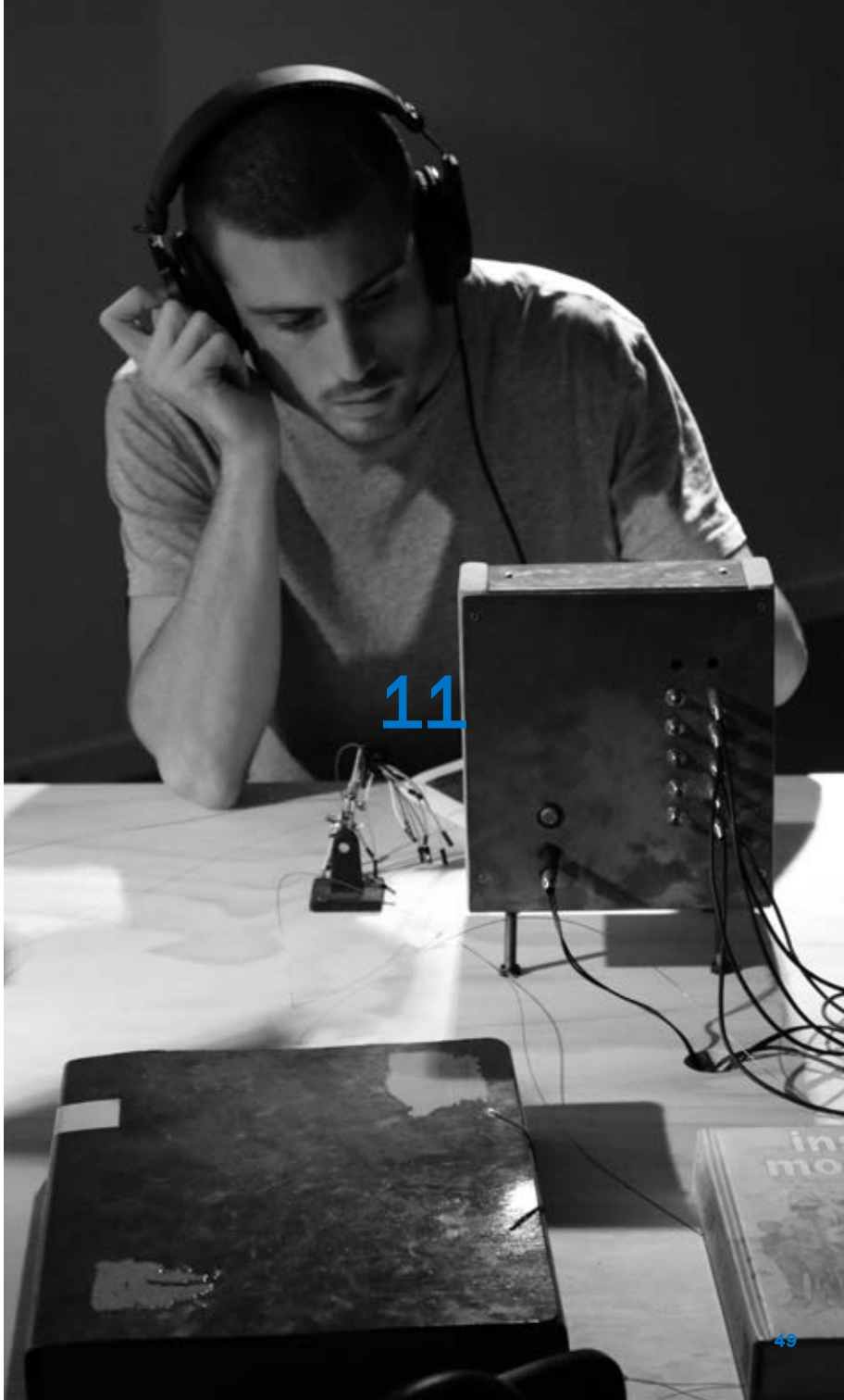

3

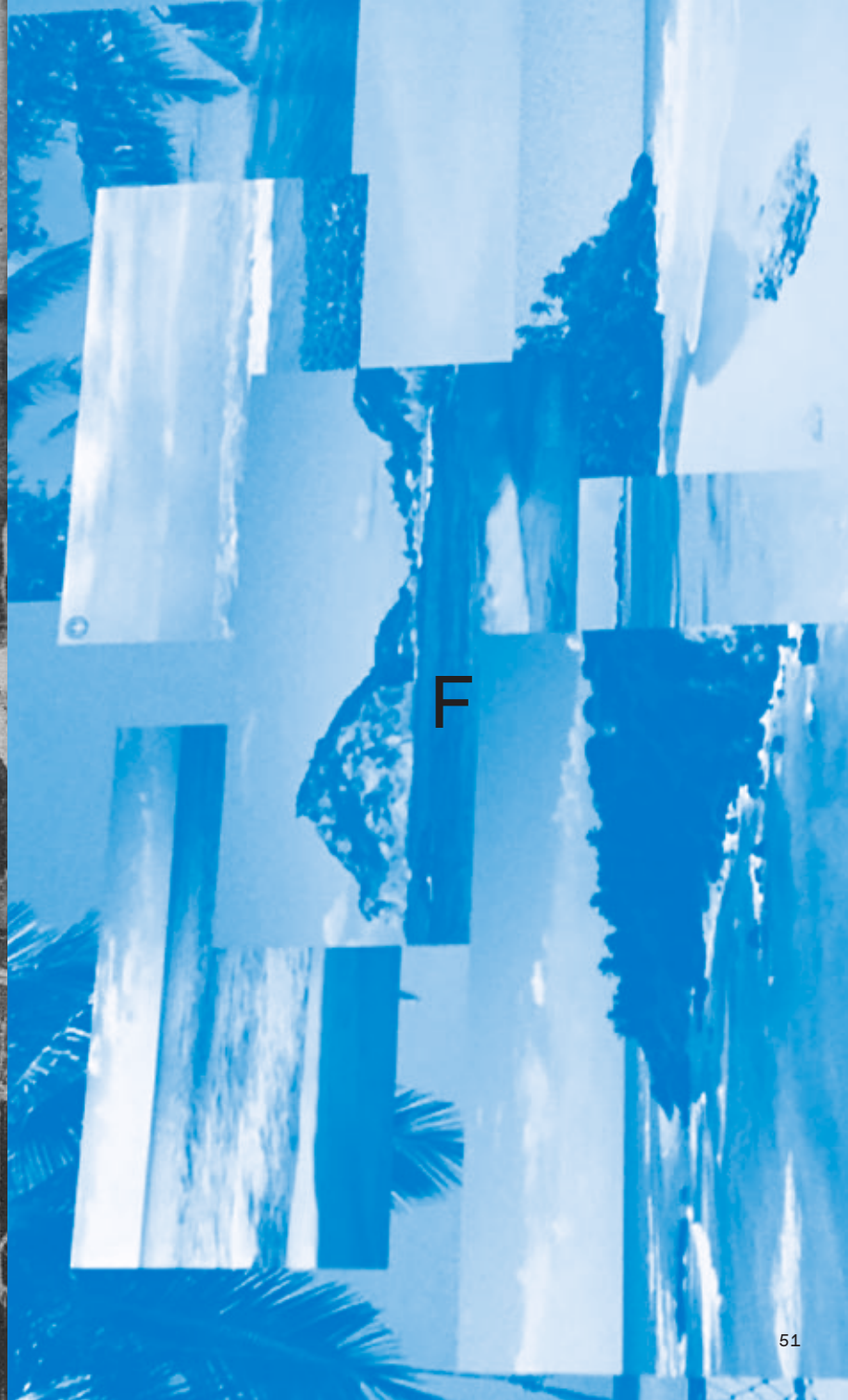
F

G

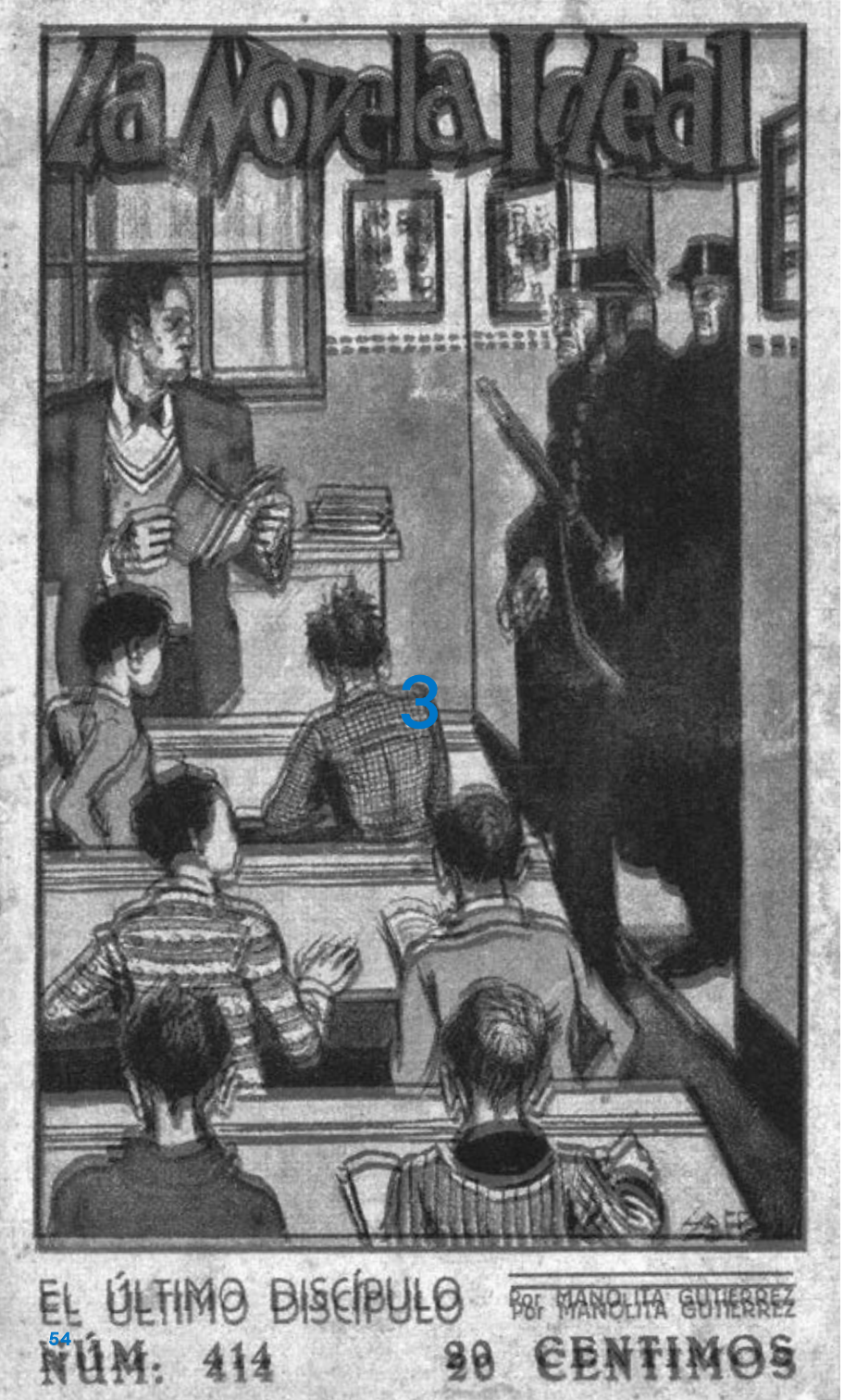

VI

“La saviesa popular contemporània
que una educació humanista està
passada de moda és certa només
en la mesura que la igualtat social,
la llibertat i el desenvolupament
mundanal de la ment i el caràcter
estan passats de moda i han estat
desplaçats per un altre conjunt
de mesures: corrents d’ingressos,
rendibilitat, innovació tecnològica.”

[Wendy Brown, *El poble sense atributs: la secreta revolució del neoliberalisme*].

6

Com afecta això la producció artística? Si partim del ja icònic text de Manel Clot “Quatre coses sobre expectatives de transformació i perímetres relacionals de les pràctiques artístiques des de l’àmbit de la crítica”, allà trobem una pregunta que ens afecta directament: “Com maniobrar amb productes d’experiències totalment divergents?” és a dir, amb fenòmens no unitaris.

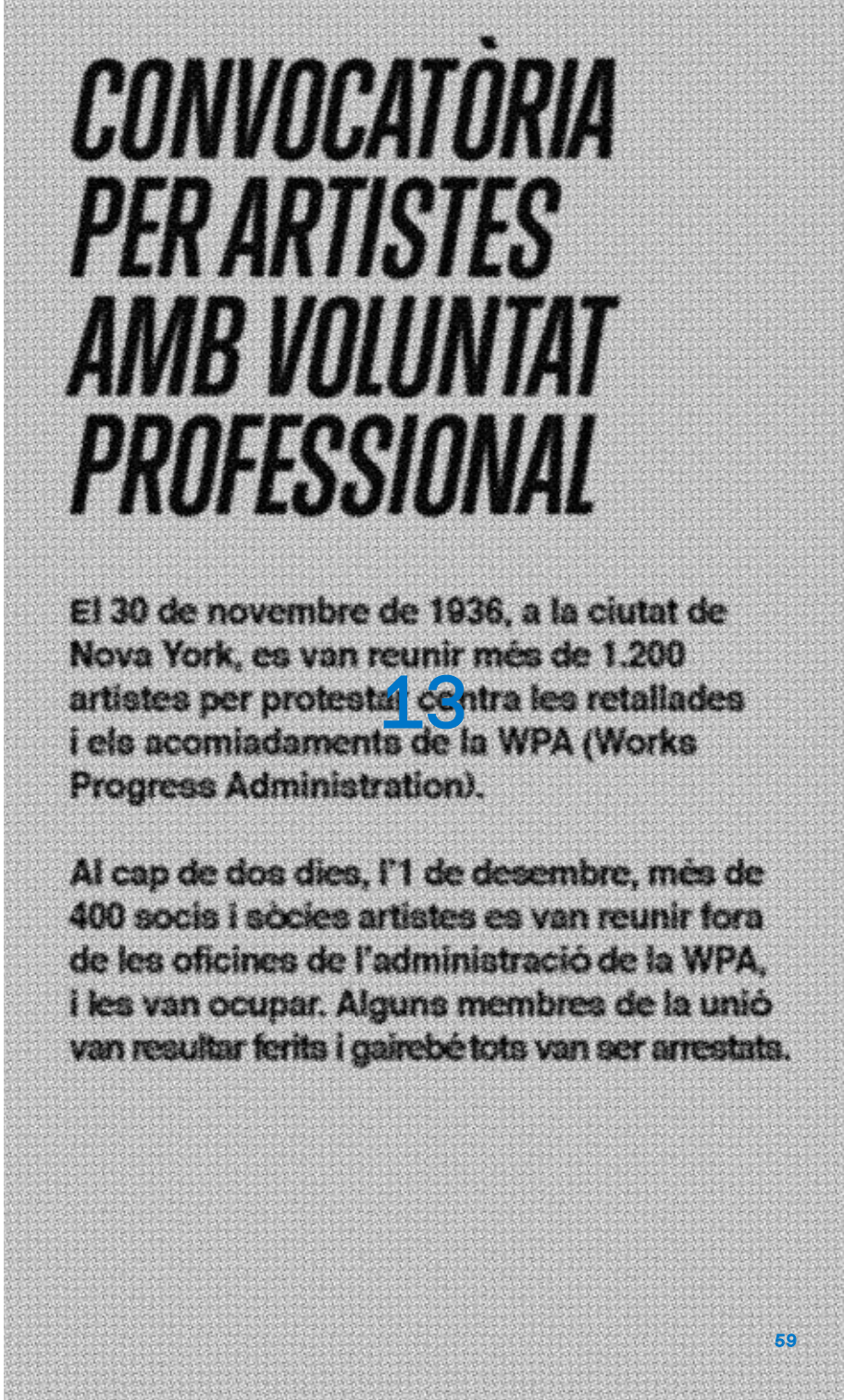

13

ARTISTS'
UNION
JOBS
FOR ALL
UNEMPLOYED
ARTISTS!
THE RIGHT
TO
ORGANIZE
ON
JOB!

13

H

H

14

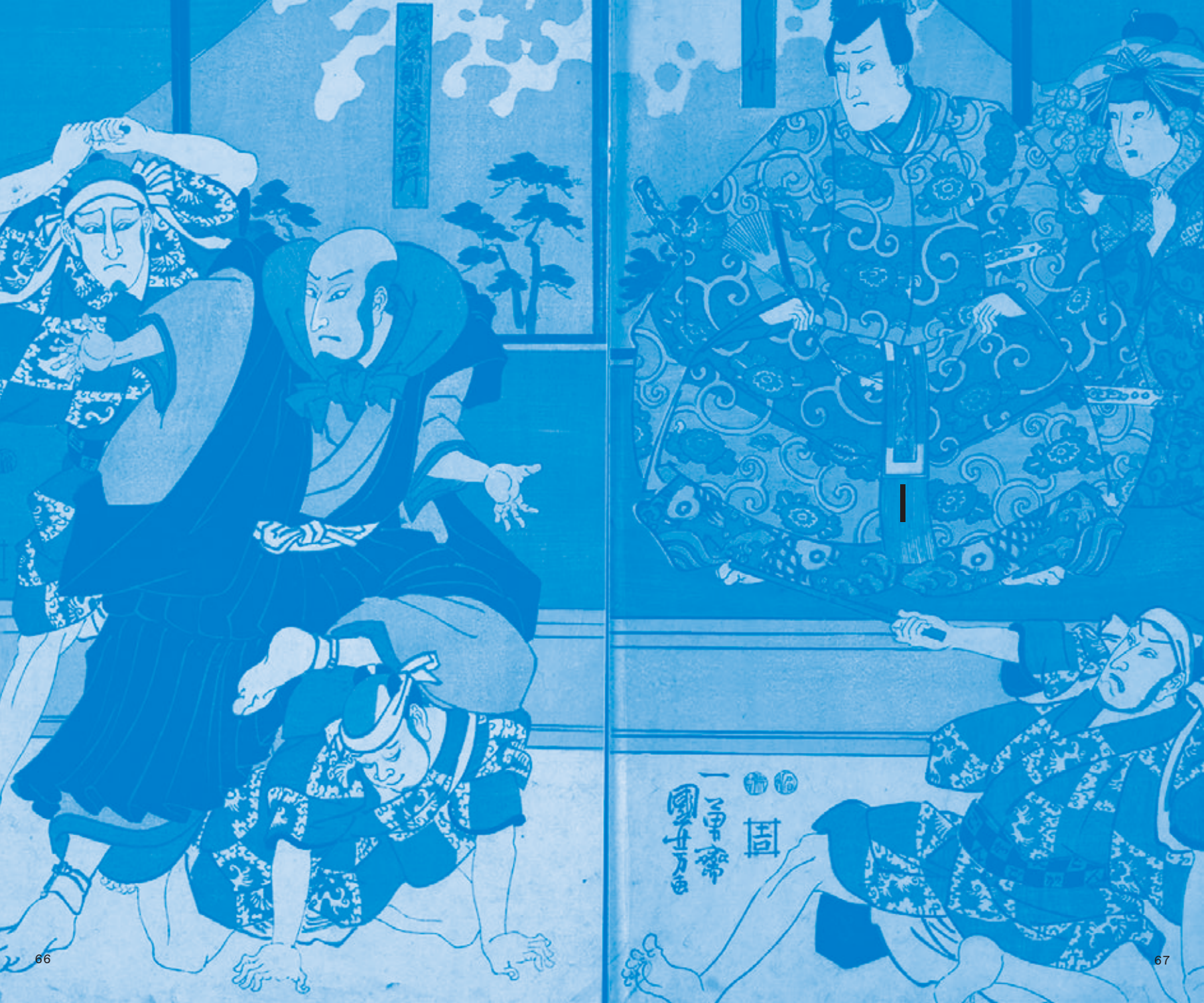

VII

“M’interessa la idea de construir
una estructura textual de la mateixa
manera que s’edifiquen les estructures
físiques, amb la mateixa precisió.
Al cap i a la fi, un error de càlcul pot
col·lapsar l’estructura del text i fer-lo
inservible. Respon a la intenció
de revelar aquesta doble presència
dels objectes en l’espai, com a forma
i com a text. Quan veiem coses, no
veiem paraules, no les anomenem.
Hi ha una segona realitat soterrada
que apareix quan intentem descriure
amb conceptes allò que veiem.”

[David Bestué,
“Una conversa entre David Bestué
i Rubén Verdú”].

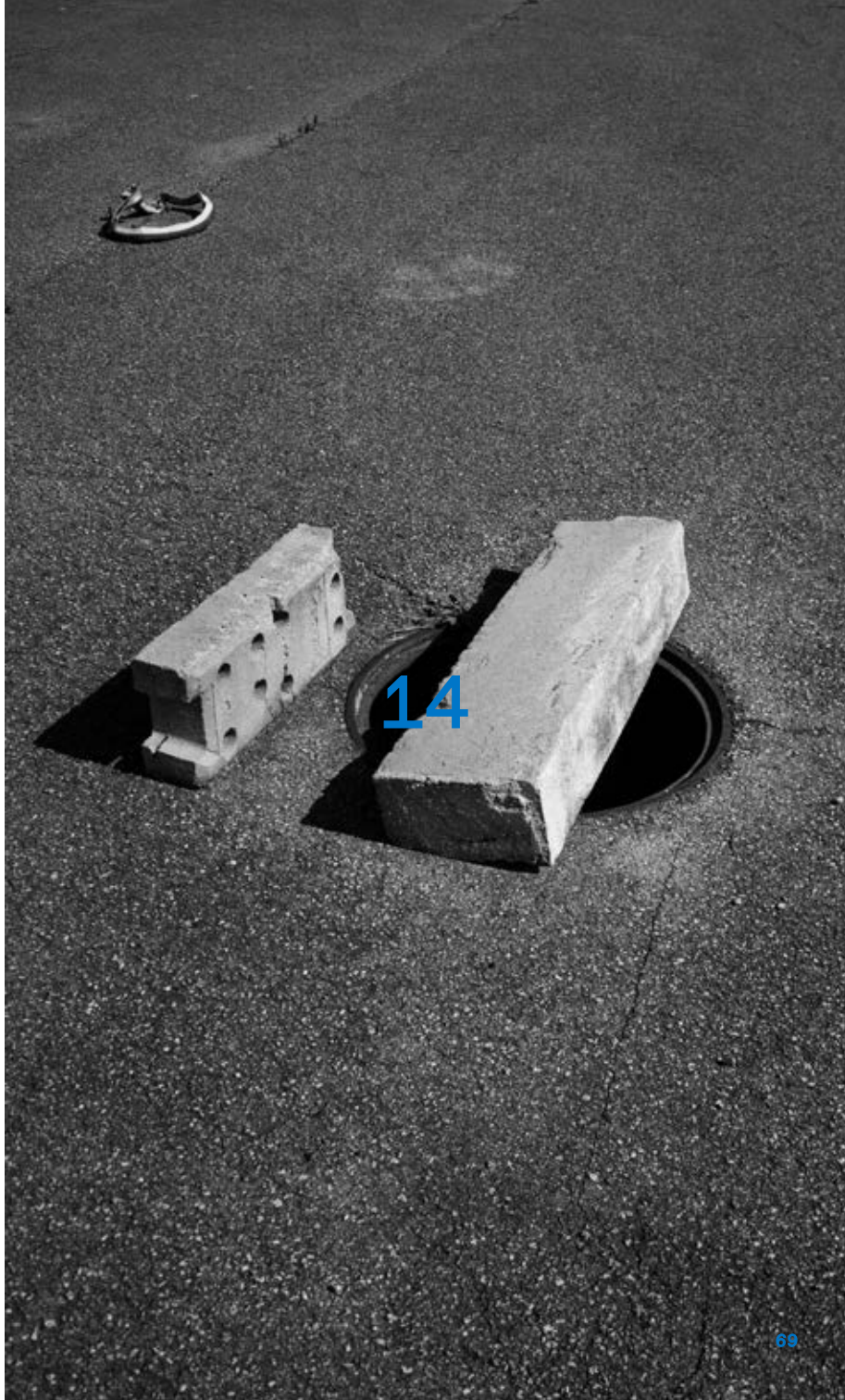

J

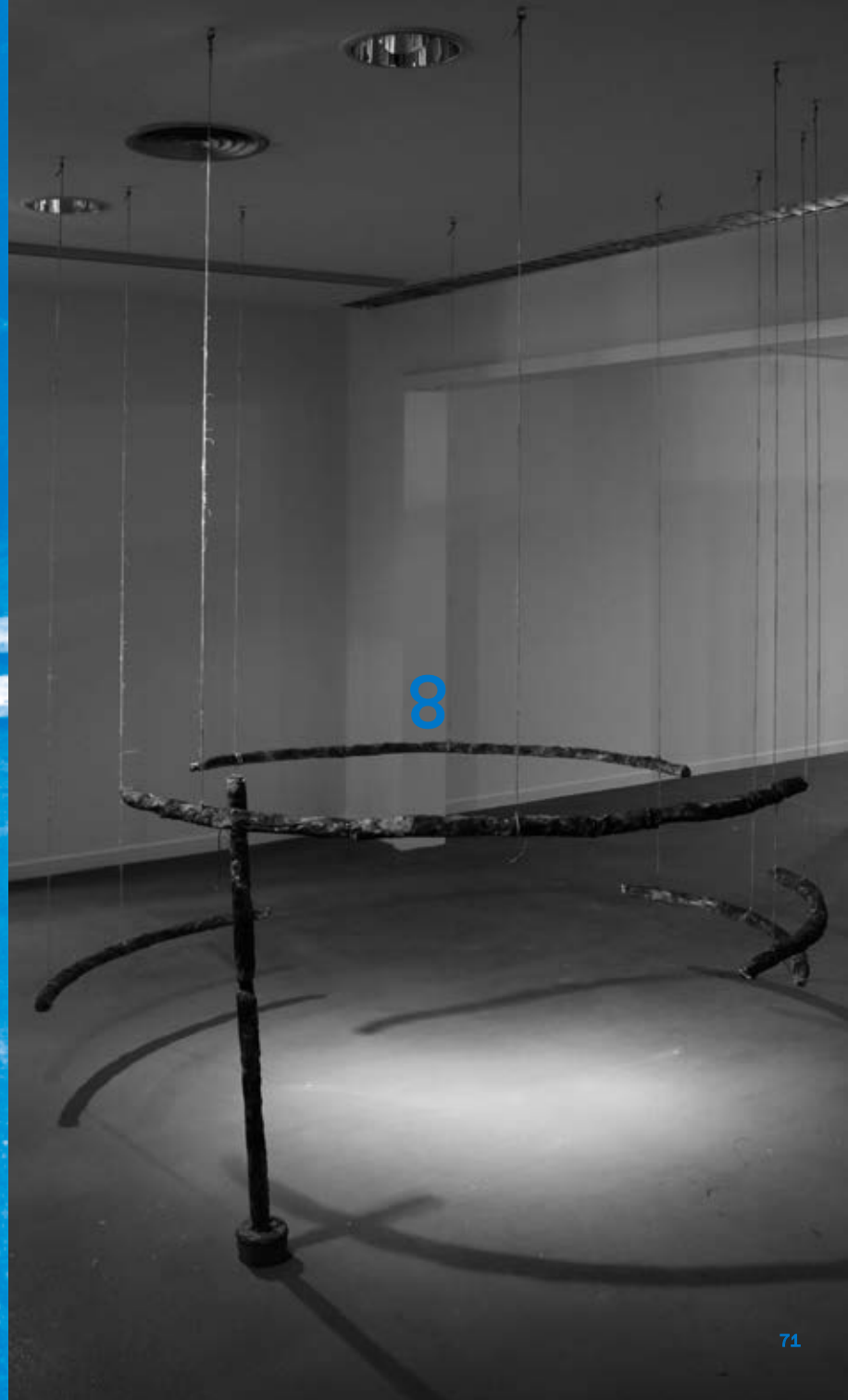

8

104 viviendas

4

Pol Masip

VIII

Crec que tots sentim algun tipus d'atracció cap als objectes, i cap als quotidians també. Si et quedes una estona observant aquest martell, deixarà de ser martell i serà alguna cosa, i la seva forma et sedueix perquè sí, no per la seva funció. Llavors et preguntes per què s'ha arribat a aquesta forma, a aquest material, d'on s'obté, qui l'ha fabricat, què comporta aquest petit tros de material... I així arribes a l'origen dels temps. És com repetir fins a la sacietat el nom d'alguna cosa —que aquesta és una altra: per què té aquest nom— i de sobte ja no el reconeixes, és estrany i molt seductor, com el *monja/jamón/monja*."

[Ariadna Parreu,
entrevista per a *Metal Magazine*,
(Espanya, 16/12/2016)].

1

F

15

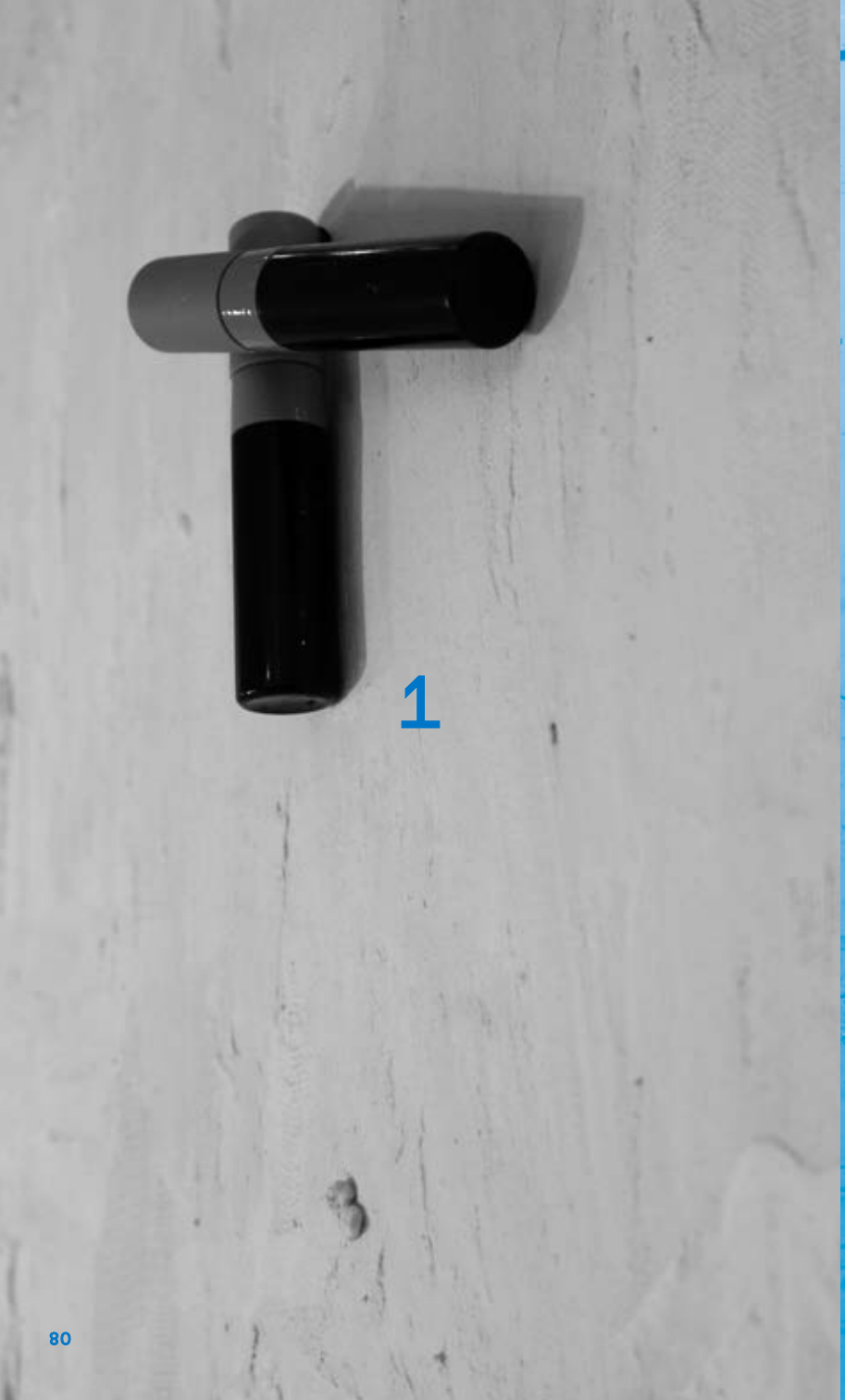

1

D

IX

“Però, finalment, al cap i a la fi, un retorn a la realitat de l’aparença. L’aparença era el ‘veritable’ al cap i a la fi.”

[Frederic Jameson, *Valències de la dialèctica*].

Certs processos d’immanència han volgut ressuscitar fórmules tradicionals de conciliació amb el medi. D’aquesta manera, conceptes com èxtasi, *comunió*, *epifania* o *entusiasme* han cobrat un nou ús: actuen com a processos de mediació que dissolen les determinacions aïllades. Dissolen allò que diferencia. Un fet clau que hi ha ajudat és la recuperació de certes formes de realisme màgic i de neoplatonisme teòric que reivindiquen la imatge, l’aparença o la superfície com a aquell lloc en què es precipiten les coses.

12

12

11
inside
moebius

“Les restes de Bernadette Soubirous van ser exhumades en tres ocasions, fins a recuperar una forma particular de vida que dormirà eternament en un fèretre transparent: un sepulcre de vidre i bronze, creat al taller lionès d’Armand Caillat Cateland, on es trasllada oficialment el seu cos el 3 d’agost de 1925. El vidre, amb la seva transparència i la seva lluïssor, anima la santa i alhora la manté a distància. La dota simultàniament de vida i de mort. Aquest és el motiu pel qual va ser emprat a l’Edat Mitjana per protegir les relíquies dels sants —origen de les *wunderkammern*—, i posteriorment per afegir distinció als objectes de culte: des de restes materials fins a peces d’art que mereixien, o senzillament necessitaven, aquesta veneració. El vidre materialitza l’aura que una vegada va estar adscrita a la santa, segellant una mena de pacte visual amb l’espectador. En l’acord, el pelegrí accepta sacrificar la proximitat i la potencial tactilitat pel plaer ocular de l’admiració.”

[Julia Montilla, *Les bilocacions de Bernadette Soubirous*].

16

16

Encara més, les diferents formes d'immanència que puguem desenvolupar mereixen ser tractades i refundades ara, en el present, perquè ajuden a un propòsit inaugurat fa temps i no conclòs en absolut. Parlem del reencantament del món: la possibilitat d'un canvi epistemològic que pensi l'entorn material no com un simple camp d'acció, on s'actua com sigui per aconseguir el que hem planejat. I que el concebi, en canvi, com un lloc on celebrar *el que hi ha*.

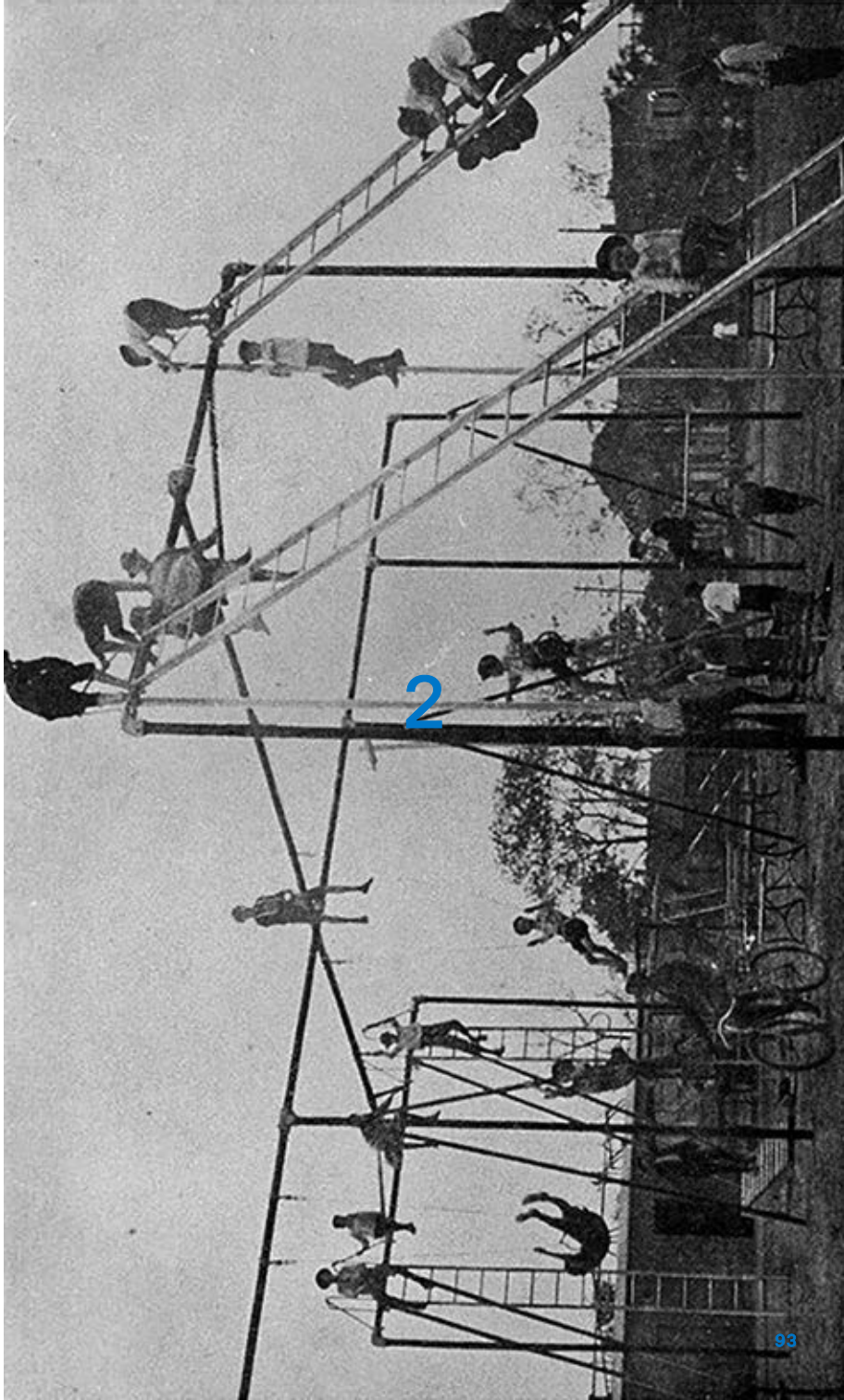

15

15

XI

“En realitat tenim moltíssim en comú, perquè cadascun de nosaltres és viu ara. Això és per a mi el contemporani. [...] Sé que honrem el passat, però el que dic és que els que avui som vius tenim una oportunitat de fer una mica junts. Aquest és el moment real del present, encara que en això hi ha certs aspectes de Heidegger, que parla de la immediatesa de l’existència i en canvi ell té aquesta idea boja que l’important és que som per a la mort. Que tots siguem vius ara mateix em sembla una cosa absolutament meravellosa, extraordinària; un miracle. Som vius ara mateix, estem compartint aquest moment. Pensar això és revolucionari.”

[Susan Buck-Morss,
entrevista per a *La Diaria*
(Uruguai, 1/6/2017).

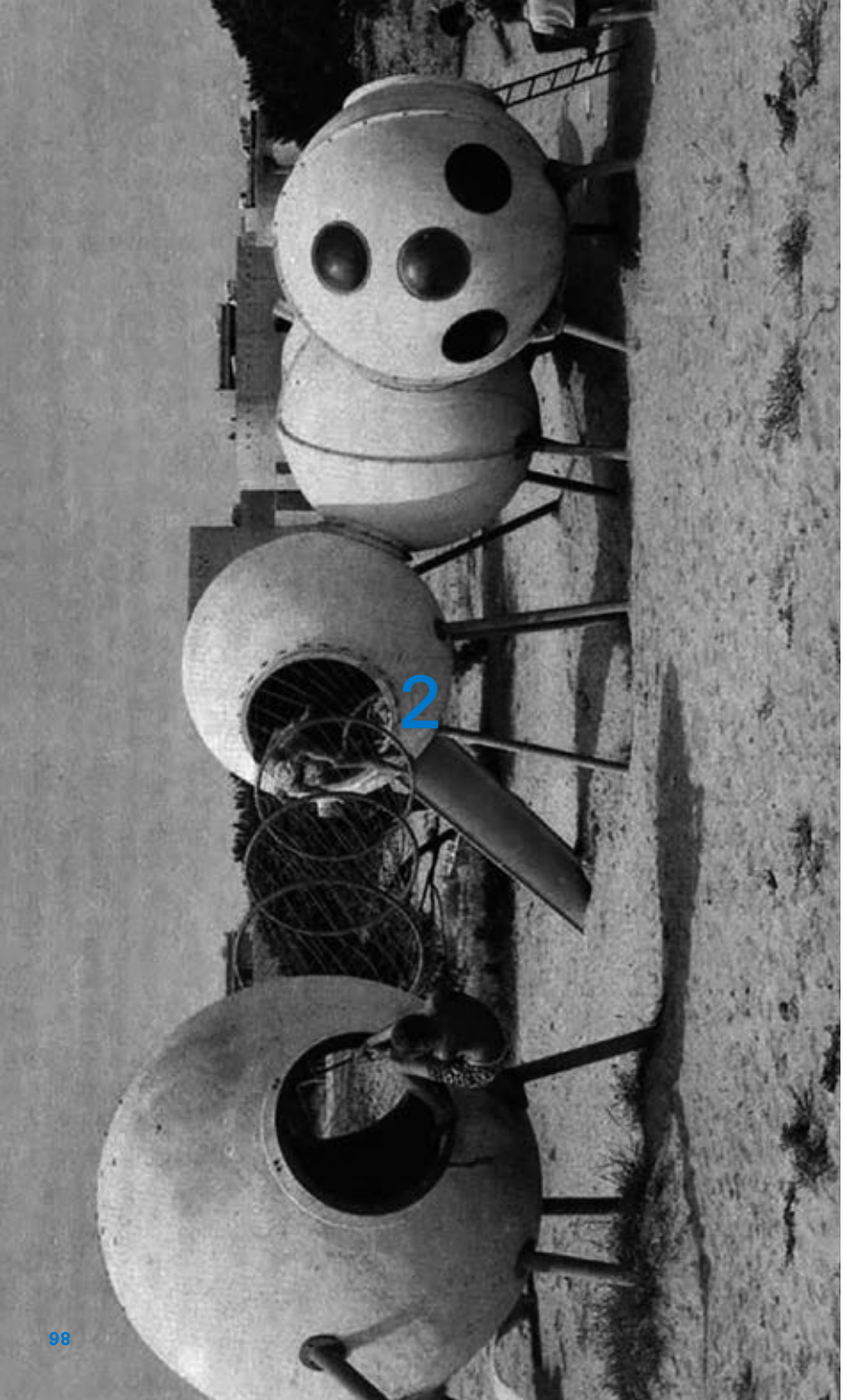

Malgrat l'optimisme i la vitalitat que associem a una visió monista de la naturalesa, és necessari pensar fins a quin punt hi caben la dissonància i el dolor —i el que generalment en la història del pensament es va dir *passions tristes*—. Per a això hem de recordar les crítiques al concepte de *mediació* que sempre han rebut aquest tipus d'enfocaments. Tots els mecanismes de reconciliació amb aquest entorn, amb aquesta totalitat a què ens referim, no poden amagar els instants de fricció amb un món que sembla integrar els seus diferents components dins de si, però que ho fa sense *pau*. Exactament, aquestes dissonàncies ja no ens transcendeixen, sinó que brollen de nosaltres mateixos.

كل أولئك الذين لا يؤمنون بالشعب فاشلون
لأن الشعب فقط يصنع المستقبل لأجل إبتكرات عضيمة

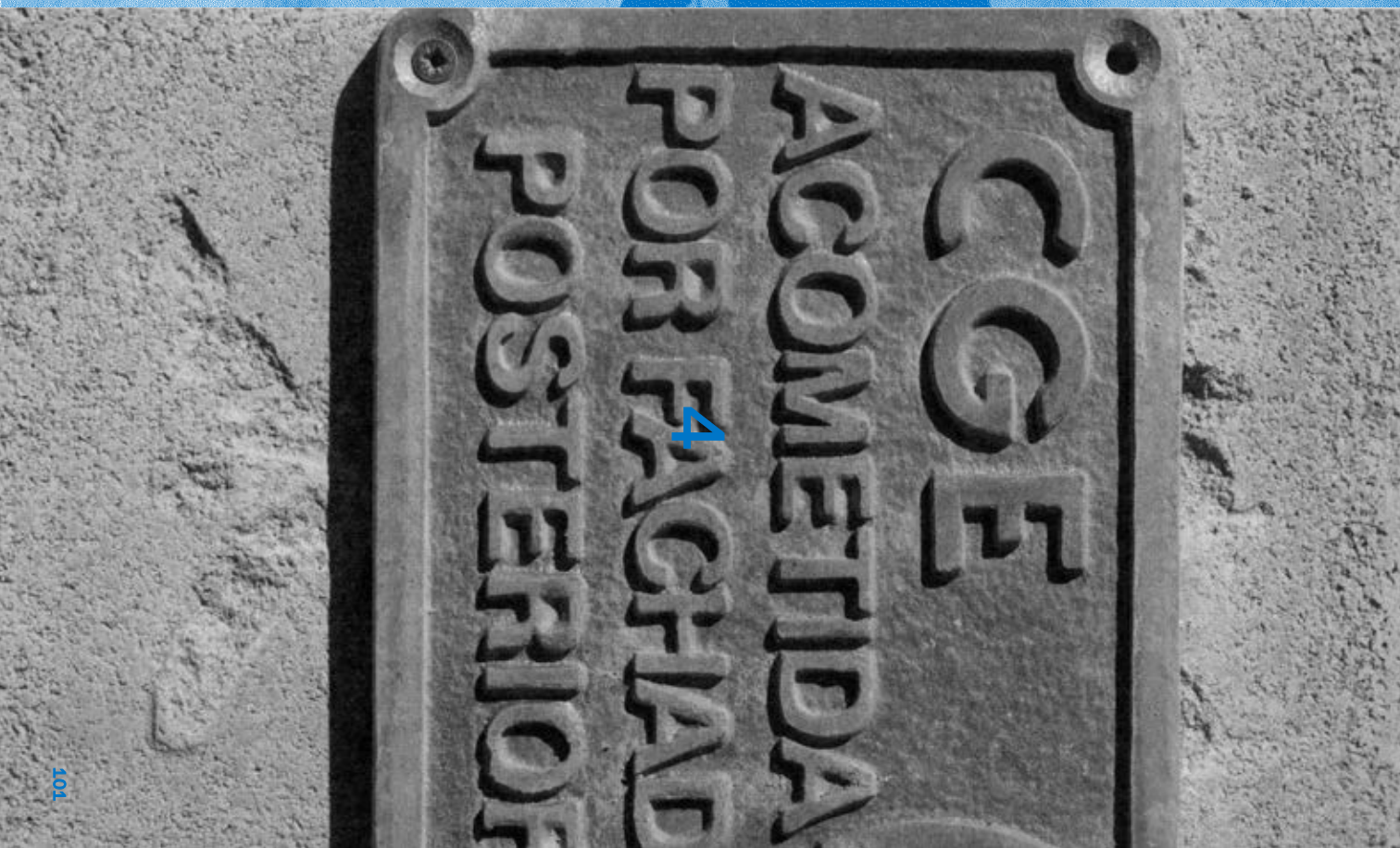

XII

"El dolor no era com un intrús violent
que s'obre pas a cops, fa estralls i
després marxa. S'assemblava més
a un company de pis desagradable:
un amic íntim i lleig; una presència
amenaçadora, bruta, que et distreu
dels teus assumptes i que, a més,
es nega a anar-se'n".

[Melanie Thernstrom,
Cròniques del dolor].

12

14

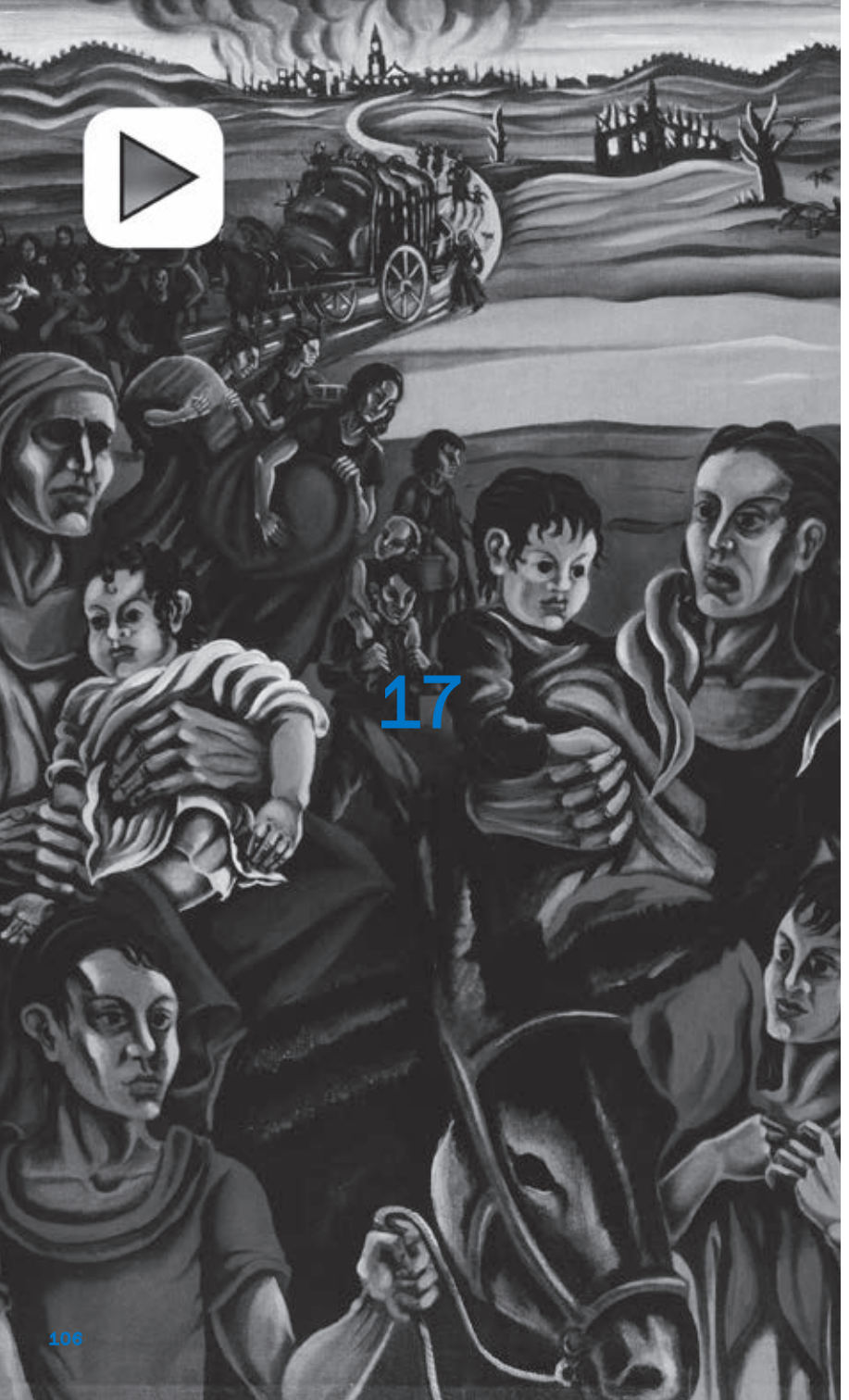
17

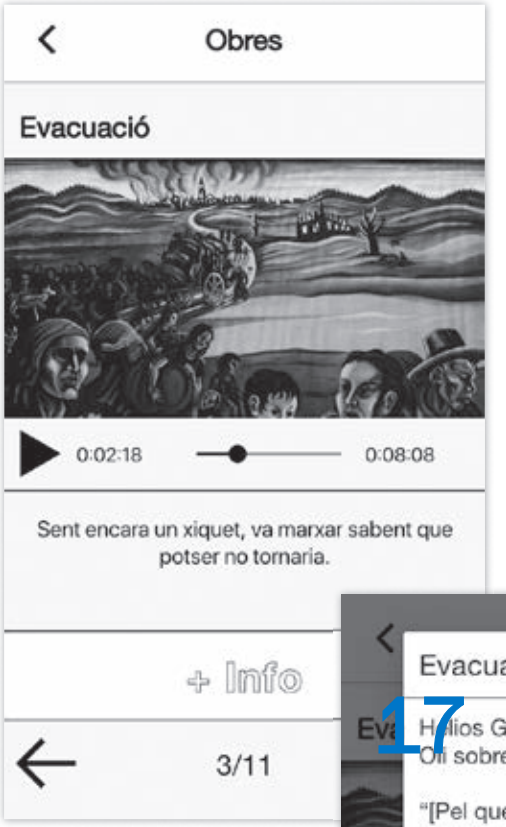
Obres
Evacuació
0:02:18
0:08:08
Sent encara un xiquet, va marxar sabent que potser no tornaria.
+ Info
3/11

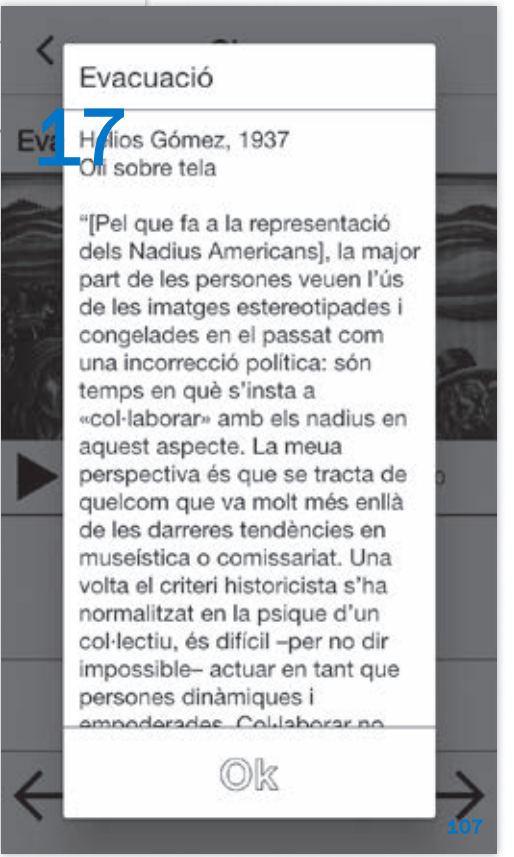
Evacuació
17
Hèlios Gómez, 1937
Oli sobre tela
"[Pel que fa a la representació dels Nadius Americans], la major part de les persones veuen l'ús de les imatges estereotipades i congelades en el passat com una incorrecció política: són temps en què s'insta a «col·laborar» amb els nadius en aquest aspecte. La meua perspectiva és que se tracta de quelcom que va molt més enllà de les darreres tendències en museística o comissariat. Una volta el criteri historicista s'ha normalitzat en la psique d'un col·lectiu, és difícil –per no dir impossible– actuar en tant que persones dinàmiques i
Ok

Aquestes passions tristes no anul·len la immanència. Tampoc no faciliten cap tipus de comunió, però permeten prendre consciència del punt en el qual es troba la nostra relació amb el medi. La presència del particular en el general, de l'interior a l'exterior, o de l'observador en l'objecte —i tots els viceversa que corresponguin—, té a veure amb mantenir operatius, però també visibles, els circuits que estableixen aquest vincle. Que es facin evidents i reconeixibles. Pràctiques com les tractades en els projectes *Tots els llocs parlen de tu* o *Un impressionant retorn de les coses* han remarcat aquest fet, i han proposat vies per replantejar la relació amb el que se'ns assembla.

G

6
¿Sufres de insomnio?
Participa en nuestros estudios. Infórmate en el 913454129
pimex
COMIENZA A ORGANIZAR TUS CLIENTES POTENCIALES
vimeo Business

B. TEXTOS

1	Jaume Clotet Pol Olivé	P. 114
2	Mónica Planes	P. 114
3	Joan Pallé Dorothy Spencer	P. 115
4	Pol Masip	P. 115
5	Núria Inés	P. 116
6	Juan David Galindo	P. 117
7	Laura Malinverni Cristina Valero	P. 117
8	Pablo del Pozo	P. 118
9	Irene Gil David Tena	P. 118
10	Coco Design	P. 119
11	Albert Tarrats	P. 119
12	Alejandro Cabrera Carlota Napolitano	P. 120
13	Daniel Gasol	P. 121
14	Guillem Arquer	P. 121
15	Martí Madaula	P. 122
16	Helena Friera	P. 122
17	Oriol Fuster	P. 123
A	Afectes secundaris	P. 124
B	Seqüència editorial II	P. 125
C	Programa d'intercanvis HISK 2017	P. 126
D	Tots els llocs parlen de tu	P. 127
E	V.I.T.R.I.O.L.	P. 127
F	YouTube-logia	P. 128
G	Un impressionant retorn de les coses	P. 129
H	Radical Intention 2018	P. 130
I	Programa de formació studio visits 2018	P. 131
J	Frontisses	P. 132
K	Residència Casa Tres Patios (C3P)	P. 132

1

Jaume Clotet i Pol Olivé
In Jury: Episode 1. Cavern Swipe

P.
4
5
11
76
77
80

Primer capítol d'un estudi visual al voltant de la idea de lesió. La proposta atén a la idea de lesió com un element d'impacte en la cultura visual que serveix per reflexionar sobre qüestions com el benestar i la identitat. Estableix una inflexió irònica entre un imaginari tecnològic que avança cap a la idea d'immortalitat, i l'imaginari de l'exercici físic, com a forma d'obtenir benestar en el present i en el futur proper. La lesió adquireix així una dimensió de boicot per reflexionar sobre les nocions de futur, la mort, la derrota o la frustració.

Tutoria a càrrec de Carolina Jiménez y Jori Vernis.

2

Mónica Planes
Travessar l'espai-imatge: playgrounds

P.
8
9
93
98

Conferència ballada que parteix d'una investigació escultòrica sobre l'origen i l'evolució de les àrees de joc infantil –els *playgrounds*. Es prenen aquests espais com a punt de partida per pensar la relació entre cos i objecte i l'efecte que les estructures en què vivim tenen sobre el cos i el pensament.

Es balla alhora que s'explica la història dels *playgrounds*, establint-se així un diàleg entre la veu i el moviment. El moviment sorgeix de desvincular la gestualitat d'algunes estructures de joc, tot fent-se referència a diferents moments d'aquesta història i, així mateix, fent-se visibles les propostes psicomotrius que comporten. Es presenta així l'evolució del *playground* com la història d'uns gestos que canvien segons el context. I aquest recull de gestos construeix una dansa.

Tutoria a càrrec de David Bestué.
Projecte realitzat en col·laboració amb Macba, Museu d'Art Contemporani de Barcelona.

Joan Pallé I Dorothy Spencer 3
Allò que l'escola no ens va poder ensenyar, political education & underground press

P.
10
50
54
103

Presentació de *Schools are dead!*, una publicació que recull materials relacionats amb projectes pedagògics radicals, llibertaris o alternatius que escapen de les lògiques de l'educació reglada. La publicació es basa en una investigació de Dorothy Spencer i Joan Pallé sobre el paper rellevant dels fanzines i les revistes com a eines pedagògiques, tot fixant-se en projectes editorials vinculats al moviment obrer de prinicpis de segle XX, així com en fanzines i en d'altres materials impresos vinculats al moviment DIY de finals de segle XX i fins a l'actualitat. La investigació parteix del cas del *Boletín de la Escuela Moderna*, vinculat al projecte de Francesc Ferrer i Guàrdia, i posa en relació iniciatives i materials impresos procedents de diferents arxius de les ciutats de Londres i Barcelona.

Tutoria a càrrec Chris Jhones i Yaiza Hernández.
Projecte realitzat en col·laboració amb Macba, Museu d'Art Contemporani de Barcelona.

Pol Masip 4
104 viviendas

Projecte fotogràfic a l'entorn de l'acte d'iconoclastia que veïns de la urbanització "Grupo Generalísimo Franco" de les Borges Blanques varen portar a terme, tot just mort el dictador, sobre els emblemes del partit feixista Falange

P.
12
13
72
73
101

Española –el jou i les fletxes– i de la Obra Sindical del Hogar –el pic i les espigues– que figuraven a les façanes de les respectives cases. El projecte d'edició pretén culminar una investigació realitzada al llarg de tres anys i articular-la en el context del debat que encara es dóna en l'actualitat sobre el fracàs o l'èxit de l'anomenada Transició Espanyola.

Tutoria a càrrec de Xavier Ribas.
Projecte realitzat en col·laboració amb el Centre d'Art la Panera.

5

Núria Inés
Canción para Consuelo

P.
16
17
18
19

La biografia apòcrifa de Consuelo, una antiga veïna del Raval, porta a l'artista a investigar sobre la seva persona. Però de tan connectada com està amb el seu entorn, el coneixement sobre la seva vida suposarà a Núria Inés avançar en el coneixement d'aquest barri. Una carta d'amor que li van dedicar a Consuelo serveix de punt de partida per realitzar un relat gràfic amb què es mapeja el seu context i, així, entendre-la. A mig camí entre el treball documental i l'aventura gràfica, una deriva a peu pel Raval servirà per reviure aquesta investigació que fa referència tant a l'individu com al lloc. Diaris, mapes i dibuixos que s'estenen i que sumen com els versos de la carta, en una experiència que indaga sobre qüestions com són l'alteritat i la construcció d'estereotips.

Tutoria a càrrec de Carolina Jiménez y Jori Vernis.

Juan David Galindo 6
El Otro de ellos y el Yo

P.
22
56
57
110
111

Durant un any sencer, l'artista ha documentat tota la publicitat que li oferien Facebook i Google. A manera d'autoretrat, ha creat un arxiu que li ha permès rastrejar la manera en què l'algoritme de les xarxes socials categoritza i cristal·litza la seva personalitat. *El Otro de Ellos y el Yo* és aquest arxiu personal que es mostra aquí amb forma d'una gran estructura circular, mecanisme visual que problematitza la construcció de la identitat del subjecte post-internet, identitat travessada pels mitjans de comunicació, els sistemes de vigilància i el màrqueting.

Tutoria a càrrec de Carolina Jiménez y Jori Vernis.

Laura Malinverni i Cristina Valero 7
Torre Baró: mapes de llocs que encara no existeixen

P.
23
29
30
31

Projecte educatiu que proposa desenvolupar un seguit de tallers en col·laboració amb el Centre Obert de Torre Baró. El propòsit és el convidar als nens i nenes realitzar una cartografia imaginaria sobre el futur del barri i els llocs que encara no hi existeixen. La cartografia es plantejarà, així, com a un espai de discussió i de reflexió sobre els futurs que volen els infants i el seu paper en tant que agents de canvi. Pel que fa a les metodologies d'aprenentatge, aquestes es basaran en el "fes-ho tu mateix" i "fem-ho entre tots" (DIY/DIWO). En particular, amb els tallers es combinarà la recerca arqueològica amb la narrativa de ficció, el disseny especulatiu i la fabricació digital.

Tutoria a càrrec d'Antonio Gagliano.
Projecte realitzat en col·laboració amb ACVic Centre d'Arts Contemporànies.

8

Pablo del Pozo
Bohío de muda

P. 25 71

Mitjançant el desenvolupament de diferents processos d'experimentació poètica i l'estudi de materials i objectes de diferents procedències, l'artista s'aproxima a petites accions del passat, que remeten al seu entorn familiar a Badajoz. *Bohío de muda* és una estructura mòbil que recrea les arquitectures rurals d'Extremadura, els bohíos, una mena de barraca que servia per donar recer a pastors i emmagatzemar cereals i eines. Un treball que explora les interseccions entre l'absència, la nostàlgia i el territori.

Tutoria a càrrec de Carolina Jiménez y Jori Vernis.

9

Irene Gil Ramón i David Tena
Aiguallum

P. 27 46 47

Allà on els Pirineus toquen el mar, existeix una pràctica que és a punt de desaparèixer. *Aiguallum* és un projecte documental que pren com a punt de partida un dels últims vaixells del Cap de Creus que es dedica a l'encesa, un tipus de pesca que atrau el peix tot ajudant-se d'una font de llum. El metratge fa una aproximació meditativa, gairebé narcòtica, a l'experiència que viuen els pescadors durant les nits de vetlla que passen a la barca: la coreografia de moviments entrellaçats, els ritmes lumínics, el binomi que formen la natura i la màquina, el paisatge humà. Es dilueixen així també els límits entre l'observació i l'abstracció, entre el que es veu i el que no es veu.

Tutoria a càrrec de Carolina Jiménez y Jori Vernis.

Coco Design
De lo Delta y la Materia

10

P. 33

Coco Design és un col·lectiu de disseny format per Aina Guirao, Maryia Virshych i Ane Beraza. Al llarg del seu projecte desenvolupat en el context de Lo Pati, aquestes dissenyadores han realitzat una sèrie de joies amb materials experimentals i efímers. En alguns casos, valent-se de materials similars als que es poden trobar al Delta de l'Ebre i que són característics de la zona: sediments de riu, arròs, motlles fets amb elements trobats a la zona, etc.

Amb aquests materials, i mitjançant l'assaig-error com a sistema, han dissenyat una sèrie de peces de joieria que es descomponen i alteren amb el pas del temps. Incloure el cicles vitals en un objecte, que ja no està pensat perquè duri tota la vida i que es pugui heretar o traspassar entre generacions. En aquest cas, s'aposta per l'objecte amb una funció ornamental, però també com a dispositiu experimental, on els elements i el caràcter efímer, converteixen el relat de l'objecte en un de sospitosament similar al d'un ésser viu, sotmès a l'oxidació molecular, el pas del temps i un procés vital en constant transformació.

Tutoria a càrrec de Carla Boserman.
Projecte realitzat en col·laboració amb Lo Pati, Centre d'Art de les Terres de l'Ebre.

Albert Tarrats
X-Ocells i hivern als Urals: un cas d'a-sincronia fenològica

11

En àrees forestals molt fredes com les dels Urals, l'escorça dels arbres rebenta quan hi ha una baixada de temperatura sobtada. Aquest fenomen provoca uns sons potents que es converteixen

P. 36 37 49 86 87

en un gran concert de la natura. Per mitjà de la fenologia i l'observació de les migracions de les aus es pot predir quan arribarà l'hivern. Albert crea un dispositiu format per potenciòmetres i aparells sònics que permetran a l'espectador reproduir les piulades dels ocells. Aquests sons, seguint certs patrons combinats, activen una percussió estrident que imita aquella reacció natural de l'hivern als Urals. El projecte es basa en una reflexió a l'entorn de la intervenció humana en l'ecologia, tot posant en joc nocions com són l'animisme i l'*hiperobjecte*.

Tutoria a càrrec de Carolina Jiménez y Jori Vernis.

12

Alejandro Cabrera i Carlotta Napolitano
2km al sur. Km150: Sant Salvador de la Vedella

P. 43 44 45 84 85 104

Alejandro Cabrera i Carlotta Napolitano ens transporten amb aquest treball a Sant Salvador de la Vedella, el desaparegut poble del Berguedà que va quedar submergit en construir-se l'embassament de la Baells entre els anys 1970 i 1974. L'únic element que encara es conserva de l'antic poble és el monestir benedictí i la corresponent església, construïda el segle XII. El testimoni d'en César articula el film documental en base al seu compromís amb l'entorn, tot fent palesa la degradació de l'edifici monacal.

Alhora s'alerta sobre les alteracions sofertes, en un emplaçament on l'abandonament posa a prova el què és recuperable i què definitivament s'ha perdut.

Tutoria a càrrec de Carolina Jiménez y Jori Vernis.

Daniel Gasol 13
Debat sobre els futurs professionals en la cultura

P. 59 60 61

Projecte d'educació basat en generar entorns de debat a escoles d'art de les diferents províncies catalanes a l'entorn de les polítiques culturals i el seu futur en aquest mateix territori. Així mateix s'aprofita la conjuntura per expandir el marc de relacions entre els mateixos centres educatius i les institucions culturals que tenen al seu entorn. D'aquesta manera es vol posar en valor la política cultural com un element clau en l'aprenentatge artístic, al mateix temps que estimular la crítica institucional i la creació de xarxes com a alguns dels seus ingredients fonamentals.

Tutoria a càrrec d'Aida Sánchez de Serdio.
Projecte realitzat en col·laboració amb ACVic Centre d'Arts Contemporànies.

Guillem Arquer 14
Terra incògnita

P. 64 65 69 105

Talment com si es tractés de Robert Maitland –el protagonista de *Concrete Island* de J.G. Ballard (1973)–, l'autor d'aquest projecte va traslladar temporalment el seu espai de producció enmig del no res, en una zona aïllada de les infraestructures del transport terrestre, així com indefinida, just a l'encreuament del riu Besós amb els municipis de Mollet del Vallès i La Llagosta. Es desplaça així el procés creatiu a la contingència d'un món material indòmit alhora que precari. El projecte d'edició es concep com una recopilació de materials documentals realitzats durant el mateix procés, conjuntament amb una transcripció exhaustiva del dietari que es va realitzar des del mateix lloc en

els espais en blanc d'un exemplar de *Concrete Island* en castellà.

Tutoria a càrrec de Job Ramos.
Projecte realitzat en col·laboració amb el Centre d'Art la Panera.

15

Martí Madaula
Coses que vull dir sobre un hivernacle

P. 79 94 95

L'artista parteix d'un record d'infància: la reiterada negativa de la seva mare a tenir plantes a l'habitació perquè de nit emeten diòxid de carboni i el podrien asfixiar. Reprenent aquest desig frustrat, ha construït un hivernacle-habitació on poder conrear suficients plantes perquè aquest fenomen tingui lloc. L'artista ha hagut d'aprendre, des d'un absolut desconeixement, a construir un hivernacle; un procés que ha resultat col·laboratiu i ha implicat a un bon nombre de persones. La instal·lació en sala presenta l'estructura resultant d'aquest procés de construcció en un fals temps real on l'artista ha volgut explicar alguns aspectes, coses que, d'una forma o una altra, volia dir sobre un hivernacle.

Tutoria a càrrec de Carolina Jiménez y Jori Vernis.

16

Helena Friera
La esposa de José Losada

P. 90 91

Les làpides dels cementiris de Tintores (Orense) revelen l'absència dels noms propis de moltes de les dones que hi són enterrades. A les inscripcions de les tombes matrimonials s'hi pot llegir el nom i cognoms del marit, que solen anar acompanyats del complement "y esposa". Helena ha iniciat una investigació sobre aquesta exclusió, gairebé automàtica, del nom de les dones a les làpides i les ressonàncies d'aquest fet en la consciència col·lectiva. La instal·lació audiovisual que resulta d'aquesta investigació crea un vincle entre la comunitat i el paisatge que corre paral·lel a la fràgil connexió entre el símptoma i la consciència. Pot ser la mort un moment per a un darrer reconeixement?

Tutoria a càrrec de Carolina Jiménez y Jori Vernis.

Oriol Fuster 17
Una gestió diferent del dolor

P. 106 107

Una gestió diferent del dolor presenta un recorregut sonor i textual alternatiu a les visites convencionals al Museu Nacional d'Art de Catalunya a través de 10 obres de la seva col·lecció.

Els audiorelats i textos que conformen l'app pretenen una actualització inclusiva de les narratives del Museu des de les subjectivitats de gènere, raça, classe, capacitat, edat i colonialitat; així com una mirada dels col·lectius marginats i persones alteritzades que rarament es veuen representades en els discursos oficialitzats.

Davant els consensos que construeixen el Patrimoni i el Museu com a artefactes de cultura i memòria, de vegades desactivats, despleguem aquí un itinerari de dissensos, calculadament històric, conformat per referents musicals, fílmics i literaris de la cultura popular actual.

Tutoria a càrrec d'Aimar Arriola.
Projecte realitzat en col·laboració amb Museu Nacional d'Art de Catalunya.

A

Afectes secundaris

Miguel Ayesa, Luca Rullo, Benzo, Coco Design, Lara Fluxà, Tatiana M. Melo

P. 14 34 35 74

Amb aquesta exposició reunim cinc projectes que Sala d'Art Jove i Lo Pati Centre d'Art de Terres de l'Ebre han coproduït en el marc de la convocatòria Art Jove. Temporalitat, ritmes i context com a punt de partida. Com podem re-activar els processos de projectes fets en un altre moment i context? Fins a quin punt el medi afecta el projecte, o al revés; pot un projecte artístic contaminar un sistema?

Una estratègia per a gestionar situacions de risc és apostar pels processos, més que pels resultats. Editar de nou la informació, consisteix en decidir què esculls i què descartes. Encreuaments de línies temporals i relats que es contaminen entre ells. Posicionaments diferents davant un mateix paisatge de fons, en un medi que abraça i aixafa a parts iguals. No descartar les tensions ni els dubtes com a material que va teixint cordes, estirant entre la memòria i la possibilitat de futur.

En un moment històric on el desastre imminent - en l'àmbit social, ecològic, cultural, emocional- sembla sempre al límit del precipici, amb una exposició i cinc projectes artístics, no podrem aportar solucions al conflicte. Probablement, ni tan sols dades fiables.

L'acció consisteix més aviat en un gest, en un apunt al marge. En compartir receptes i anècdotes, llistes de música i objectes que caben a una butxaca, per anar amunt i avall. Seguir rodant. Sense ancoratges ni respostes, compartint caigudes. El món se'n va a la merda però volem ballar i trobar-nos un cop més, discutir-ho encara que no solucionem res.

O com diu Úrsula Q. Le Guin: "Això és. I tu ets. No hi ha seguretat. No hi ha final. La paraula s'ha d'escoltar en silenci. Hi ha d'haver foscor per a veure els estels. El ball sempre es balla sobre el lloc buit, sobre l'abisme terrible."

Exposició a cura de Irina Mutt.

Del 5 de desembre de 2018 al 22 de febrer de 2019. Sala d'Art Jove.

B

Seqüència editorial II

Pablo Lerma, Miquel Cañellas, Pol Masip, Guillem S. Arquer

P. 20 21

Segona de les exposicions de la sèrie *Seqüència editorial* que presenta les quatre edicions coproduïdes pel Centre d'Art la Panera i la Sala d'Art Jove entre els anys 2018 i 2019.

Les quatre publicacions despleguen diferents estratègies d'edició basades en l'experimentació amb l'arxiu, la documentació i el text. Mentre que Pablo Lerma experimenta amb la indexació d'un arxiu de materials fotogràfics trobats fortuïtament a un *flea market* de Nova York, Miquel Cañellas reflexiona, des del text, sobre la comunicació a través d'Internet i les relacions a distància. A les altres dues publicacions, Pol Masip documenta un acte d'iconoclastia veïnal al pobre de les Borges Blanques contra els emblemes urbanístics del partit feixista Falange Española, i Guillem S. Arquer desplaça la seva producció a un territori aïllat per infraestructures viàries, entre els municipis de Mollet del Vallès i La Llagosta, prenent com a guia el llibre *Concrete Island* de J.G. Ballard.

Del 27 d'octubre de 2018 al 24 de febrer de 2019, Centre d'Art la Panera.

C

Programa d'intercanvis HISK 2017

Aldo Urbano / Rebekka Sarah Löffler.
Rosa Vallori / Mostafa Saifi Rahmouni

P. 26

Sala d'Art Jove continua aquest any amb l'intercanvi de dos artistes amb HISK (Higer Institute for Fine Arts) de Gant, Bèlgica.

Els artistes seleccionats per Sala d'Art Jove a la convocatòria d'intercanvi internacional de 2018 són Rosa Vallori i Aldo Urbano.

Tots dos artistes participaran del programa oficial de visites d'artista de HISK, i del seu programa de formació, durant un mes a partir del mes de Juny. Sala d'Art Jove ofereix a través de la seva convocatòria pública anual dues beques d'intercanvi amb el centre.

Els artistes rebuts a Barcelona durant el mes de juliol i procedents de Hisk són Rebekka Sarah Löffler i Mostafa Saifi Rahmouni. Aquest dos artistes residiran a Hangar i participaran així mateix a la programació de presentacions del centre Paratetx.

HISK és un centre de formació superior que ofereix des de 1997 un programa posacadèmic en arts visuals i que acull 24 artistes joves de diferents procedències durant estades de dos anys. La seva activitat està basada en un programa de formació i producció, incloent la realització de studio visits, workshops i presentacions públiques. Així mateix el centre posa els artistes en relació amb altres centres de producció i formació arreu d'Europa, entre els quals es suma amb aquesta residència Sala d'Art Jove des de 2016.

D

Tots els llocs parlen de tu

Jaume Clotet i Pol Olivé, Juan David Galindo, Martí Madaula, Pablo del Pozo

P. 38 81 97

L'entorn condiciona les nostres formes d'autocomprensió. L'entorn ens conforma, ens transforma, ens integra, i pot arribar a atomitzar als qui l'habiten. Davant tal possibilitat, Jaume Clotet i Pol Olivé, Pablo del Pozo, Martí Madaula i Juan David Galindo conceben escenaris de resistència a partir del gest constructiu, una pulsió enginyera que els duu a la creació de nous voltants.

El resultat són emplaçaments que actuen com a entorns socials i afectius, amb capacitat per ser hostils però també per albergar i oferir cures i servir de refugi. La necessitat d'intervenir físicament un lloc, no aturant-se simplement per imaginar la seva mera representació, accentua el seu caràcter no donat, obert, que busca finalment la possibilitat d'una co-dependència, d'una immanència amb el mitjà, més enllà de confrontar-s'hi.

Exposició a cura de Carolina Jiménez i Jordi Vernis, equip de mediació 2018.

Del 7 de juny al 28 de setembre de 2018.
Sala d'Art Jove.

E

V.I.T.R.I.O.L. Estratègies d'investigació per a projectes audiovisuals

Regina de Miguel

P. 40 41

De què parlem quan parlem d'investigació artística? En què consisteix? Quines són les seves metodologies? Quines són les aptituds i les col·laboracions que mobilitza? Amb aquest taller, l'artista i productora cultural Regina de

Miguel proposa generar un diàleg productiu a l'entorn de la investigació artística, especialment dirigida a projectes audiovisuals. A més, s'aportaran coneixements pràctics i teòrics sobre el mitjà audiovisual i es reflexionarà sobre les particularitats i possibilitats que són inherents a aquest mitjà pel que fa a la formalització d'una investigació.

Amb el taller, s'indagarà en les metodologies d'exploració i dilatància que són pròpies de Regina de Miguel. El taller es planteja, així, com un prototip de matriu social, a partir de la posada en comú d'alguns dels seus projectes. Es proposaran, així, modes de generar narracions, noves fórmules alquímiques de resistències polítco-afectives, encanteris que qüestionen la construcció del relat general, assumit i interioritzat, així com estratègies de treball i eines metodològiques des de la investigació en art.

Taller propostat per Carolina Jiménez i Jordi Vernis, equip de mediació 2018.

23 de març de 2018, Macba.

F

YouTube-logia

Juan David Galindo, Marla Jacarilla, Pablo Santa Olalla, Alba Rihe

P. 51 78

L'activitat proposa un visionat col.lectiu de vídeos de YouTube. A mig camí entre una conferència, un monòleg d'humor i una projecció audiovisual, cadascun dels convidats mostrarà una selecció de vídeos mentre comenta la imatge en moviment a les xarxes socials. Amb un to desenfadat i proper, aquesta sessió de Youtubelogia tractarà d'apropar-se a una crítica de la imatge que no obstant ens permeti analitzar el material com a mers consumidors.

Visionat col.lectiu de vídeos de YouTube proposat per Carolina Jiménez i Jordi Vernis, equip de mediació 2018.

21 de setembre de 2018. Zumzeig.

Un impressionant retorn de les coses G

Alejandro Cabrera i Carlotta Napolitano, Helena Freiría, Irene Gil i David Tena, Núria Inés Hernández, Albert Tarrats

P. 52 53 109

En tot cicle hi ha un continu retorn de les coses, que apareixen i desapareixen per poder ser reconegudes i valorades; quelcom que no és causa només d'un ordre necessari. Ara bé, si en el què ens envolta hi ha una certa mecànica del reconeixement, aleshores quins drets té un cicle natural? Cal procurar garanties per al patrimoni immaterial? Tenen drets els morts? I les mortes?

Les obres d'Irene Gil i David Tena, d'Alejandro Cabrera i Carlotta Napolitano, d'Helena Freiría. Núria Inés Hernández i Albert Tarrats, aborden les maneres com les coses són tornades al present: sobre com les diferents formes de paisatge –natural, social, cultural– prenen de nou la paraula a partir de les anomalies i les carències. Intensificar una relació amb els objectes i la matèria, malgrat fer-ho a partir d'un moment d'absència o oblit, ha de permetre el reconeixement mutu entre els elements i qui els transita.

A Colòmbia, el riu Atrato ha estat recentment declarat un subjecte amb drets. Aquesta és una fita que inaugura un nou espai d'atenció sobre les coses: les situa en un procés viu en què llurs hàbits i accions mostren el seu caràcter cíclic, i en el qual és possible definir i redefinir els nostres béns comuns. En aquesta exposició, una perspectiva similar ha portat als artistes a

subratllar la importància del que és temporal, gràcies a la interacció i a la imatge en moviment. La mirada audiovisual esdevé un acte de testimoniatge, però també de cura. Un intent d'unir contemplació i acció, en una reivindicació del que hi ha, del que hi hagué i del que hi haurà.

Exposició a cura de Carolina Jiménez i Jordi Vernis, equip de mediació 2018.

De l'11 d'octubre al 23 de novembre de 2018.
Sala d'Art Jove.

H

Residència Descompression Gathering Summer Camp. Radical Intention 2018

Guillem Arquer, Núria Inés

P. 62 63

Sala d'Art Jove de la Generalitat de Catalunya convida a dos artistes que procedeixin de l'actual promoció d'Art Jove (2018) a participar d'una residència al Descompression Gathering Summer Camp. Iniciativa comissariada pel col·lectiu Radical Intention a Cornolio Art Platform, a Borgo San Lorenzo (Itàlia), entre el 25 d'agost i el 4 de setembre de 2018.

Els dos artistes guanyadors de les dues beques de residència han estat Guillem Arquer i Núria Inés. Tots dos artistes han participat del camp d'estiu, a la regió de la Toscana, amb la participació especial de l'artista Steve Lambert.

Després del camp d'estiu els 2 artistes seleccionats han participat amb un programa de trobades, articulat per a l'ocasió per Radical Intention, amb agents del sector artístic de l'àrea de Florència.

Descompression Gathering Summer Camp és un camp d'estiu comissariat per Radical Intention que es planteja generar una esfera d'intercanvi i diàleg a l'entorn dels projectes dels artistes participants. Així com experimenta en diferents processos per a la descompressió, la vida en comú, així com el descobriment i la interacció amb l'entorn de la Toscana.

Radical Intention és un col·lectiu format per Maria Pecchioli i Aria Spinelli que investiga noves formes d'interacció i intercanvi en el context de les arts visuals.

Del 25 d'agost al 4 de setembre de 2018.
Cornolio Art Platform. Borgo San Lorenzo (Itàlia)

Programa de formació studio visits 2018

I

P. 66 67

El programa de formació de Sala d'Art Jove 2018 es basa en una sèrie de visites d'estudi que diferents professionals del sector artístic portaran a terme amb els artistes de la modalitat de creació a partir del mes de maig. Es tracta d'una sèrie de sessions de treball individualitzades amb les quals es treballarà a l'entorn d'aspectes relatius als projectes seleccionats en la convocatòria d'enguany.

Les visites d'estudi seran realitzades per tres agents del sector artístic: el comissari Aimar Arriola i els artistes David Bestué i Job Ramos, així com per diferents professionals de l'equip regular de MACBA: Tanya Barson, Conservadora en Cap; Alicia Escobio, Coordinadora de Programes Públics; Hiuwai Chu i Teresa Grandas, Conservadores d'Exposicions; Pablo Martínez, Cap de Programes; Antònia Maria Perelló, Conservadora de la Colección; i Myriam Rubio, Coordinadora de Programes Acadèmics.

Els artistes de Sala d'Art Jove que participen del programa són: Alejandro Cabrera i Carlotta Napolitano, Edgar Díaz, Helena Freiría, Juan

David Galindo, Núria Inés, Martí Madaula, Pol Olivé i Jaume Clotet, Pablo del Pozo, Albert Tarrats, i David Tena i Irene Gil.

J

Frontisses
David Bestué

P. 70

Pensar l'escultura com una investigació sobre la pròpia escultura. Introduir un element performatiu, processual, en l'objecte amb què es treballa. Aquest plantejament és una constant en la trajectòria de David Bestué (Barcelona, 1980), que posa al límit tot allò material i al mateix temps permet superar algunes de les limitacions -teòriques i pràctiques- d'una producció artística.

Frontisses es presenta, justament, com una trobada en la qual compartir algunes eines que ajudin a solucionar les dificultats de presentació o formalització d'un projecte. Partint de l'estudi d'alguns treballs de l'artista, proposem una immersió en conceptes inherents a la seva pràctica, que serveixi per establir un lloc d'intercanvi i aprenentatge entre ell i els participants. Les sessions no només pretenen apel·lar als interessats en l'àmbit objectual, sinó també a les produccions que parteixen d'experiències i materials divergents.

Taller proposat per Carolina Jiménez i Jordi Vernis, equip de mediació 2018.

5 de maig de 2018, Experimentem amb l'Art.

K

Residència Casa Tres Patios (C3P) – Sala d'Art Jove 2018
Roc Domingo

Sala d'Art Jove de la Generalitat de Catalunya i Fundación Casa Tres Patios conviden a un artista que procedeixi d'alguna de les dues darreres promocions d'Art Jove (2016 i 2017) a participar d'una residència a Medellín (Colòmbia) entre setembre i novembre de 2018.

P. 100

L'artista seleccionat enguany per a la residència de dos mesos a C3P a Medellín és Roc Domingo. Roc participarà durant aquest període de temps del programa Conocimiento sobre el poder y la paz.

Casa Tres Patios organitza aquest programa que consisteix en acollir un seguit de línies d'investigació artística i especulativa per reflexionar a l'entorn del moment polític i econòmic que travessa actualment Colòmbia i el món. Així mateix, amb la participació d'aquest programa es contempla la realització d'un projecte artístic i educatiu que es contextualitzi en el lloc i tingui en compte les xarxes de col·laboració de Casa Tres Patios per a la seva realització.

Casa Tres Patios és una fundació ubicada al Barrio Prado de Medellín i que es dedica a la investigació i al desenvolupament de projectes enfocats a les pedagogies alternatives i les pràctiques artístiques contemporànies.

Amb un enfocament deliberadament transdisciplinar, el centre combina pràctiques artístiques, pedagogia, teoria de l'art, ciències socials i la filosofia. Actualment es troba en un procés de col·laboració, amb la Secretaría de Cultura Ciudadana de Medellín per a la reconfiguració de la Red de Artes Visuales de Medellín. Des de 2016 desenvolupa el programa Nuevas Relaciones con el Capital, amb el qual planteja diferents qüestions relatives a contextos educatius, econòmics, socials i culturals, al mateix temps que aspira a trobar alternatives de transformació sostenibles en els temps actuals.

C. TEXTS

1	Jaume Clotet Pol Olivé	P. 145
2	Mónica Planes	P. 145
3	Joan Pallé Dorothy Spencer	P. 146
4	Pol Masip	P. 147
5	Núria Inés	P. 147
6	Juan David Galindo	P. 148
7	Laura Malinverni Cristina Valero	P. 148
8	Pablo del Pozo	P. 149
9	Irene Gil David Tena	P. 149
10	Coco Design	P. 150
11	Albert Tarrats	P. 151
12	Alejandro Cabrera Carlota Napolitano	P. 151
13	Daniel Gasol	P. 152
14	Guillem Arquer	P. 152
15	Martí Madaula	P. 153
16	Helena Friera	P. 154
17	Oriol Fuster	P. 154
A	Secondary Affects	P. 155
B	Publishing Sequence II	P. 156
C	HISK exchange programme 2017	P. 157
D	All Places Speak of You	P. 158
E	V.I.T.R.I.O.L.	P. 159
F	YouTube-ology	P. 160
G	An Impressive Return of Things	P. 161
H	Radical Intention 2018	P. 162
I	Studio visits training programme 2018	P. 163
J	Hinges	P. 163
K	Residency Casa Tres Patios (C3P)	P. 164

[That which resembles you]

What do we expect of any promise of unity? It seems that many of the claims arising today rely on this much longed-for element: experiences of unity. Heralded as the necessary foundation of certain aesthetic phenomena and of social balance, and even as a political strategy, these experiences have complex attributes, and putting them into practice is dysfunctional at the very best.

I. "48. The contemplation of the large and the contemplation of the small must simultaneously increase—the former must become more diverse, the latter simpler. The composite data for both the world structure, and also its most individual parts (macrocosm and microcosm), will gradually expand through reciprocal analogization—Hence, the *whole* explains the *part* and the *part the whole*.

[Novalis, *Fragments*.].

II. "All things, visible and invisible, appeared without movement and outside time, before the ages, just as trees and other creatures near water are seen in the water, for although they are not physically in it, their every shape appears in it." (Hildegard of Bingen, *Liber divinorum operum*).

What immanence shows us – the action of being and lasting within a unit – is that everything that exists are accidents of the same. Signs of the same. If there is one thing that resembles us, it is not because it is parallel to and facing us but because it shares a place with us (within something). This means that everyplace resembles us.

III. "Matter tells a story, throbs; it is also thinking, and thinking is also matter. There is no gap between one thing and the other, and even less a 'status' scale. This is the neo-materialistic perspective, 'society is matter'."

[Ariadna Parreu, interview for *Metall Magazine*, (Barcelona, 16/12/2016)].

IV. "Proposition XXIX:
Nothing in the universe is contingent, but all things are conditioned to exist and operate in a particular manner by the necessity of the divine nature.

Proof: Whatsoever is, is in substance."
[Spinoza, *Ethics*.].

V. "So, when the first portable, handheld (and cheap) video camera appeared in 1965, Sony's famous Portapak, an entire cohort of artists committed to performance and art and to film as a medium at the time – from Bruce Nauman to Vito Acconci, Frank Gillette and Juan Downey, and even Nam June Paik, clearly the most important name among the pioneers of the new medium – tried to intermingle all these disperse factors, opening up a kind of nonlinear and highly heterodox narrative targeted simultaneously at cinematographic stories and against the empire of television."

[Félix Duque, "Bill Viola versus Hegel"].

The recent rise of the concept of interface to incorporate all the attributes and contradictions that a technologised present brings to our knowledge has intensified the mistrust of the context in which they fall. It is joined by a view aimed at establishing rigid differences, which act as an indispensable condition for making any kind of representation that leaves a record of any social shock. In short, we are strengthening the role of the observer / denouncer before what there is.

VI. "The popular contemporary wisdom that a liberal arts education is outmoded is true only to the extent that social equality, liberty, and worldly development of mind and character are outmoded and have been displaced by another set of metrics: income streams, profitability, technological innovation." [Wendy Brown, *Undoing the Demos: Neoliberalism's Stealth Revolution*]

How does this affect artistic production? If we start with the iconic text by Manel Clot "Quatre coses sobre expectatives de transformació and perímetres relacionals de les pràctiques artístiques des de l'àmbit de la crítica" (Four things about expectations of transformation and relational perimeters of artistic practices from the sphere of criticism), we find a question that affects us directly: "How to navigate with totally divergent products of experience?", that is, with non-unitary phenomena.

VII. "I am interested in the idea of building a textual structure just like physical buildings are constructed, with the same precision. Ultimately, a calculation error can lead the structure of the text to collapse and render it useless. This reflects the intention to reveal this twofold presence of objects in space, as both form and text. When we see things, we don't see words, we don't give them a name. There is a second enshrouded reality that appears when we try to describe what we see with concepts."

[David Bestué, "A conversation between David Bestué and Rubén Verdú"].

VIII. "I think that we all feel some kind of attraction to objects, to everyday ones as well. If you stop and look at this hammer for a while, it stops being a hammer and becomes something else, and its form is seductive in itself, not because of its function. Then you wonder why this form was reached, this material from which it is made, who manufactured it, what this small bit of material is about... And so you reach the origin of time. It is like endlessly repeating the name of something – and this is another: why does it have this name? – and suddenly you no longer recognise it; it becomes strange and extremely compelling, like *monja/jamón/monja*."

[Ariadna Parreu, interview for *Metal Magazine*, (Spain, 16/12/2016)].

IX. "But finally, after all, a return to the reality of the appearance, so that it was the apperance that was 'true' after all."

[Fredric Jameson, *Valences of the Dialectic*].

Certain processes of immanence have sought to revive traditional formulas of reconciliation with the medium. In this way, concepts like *ecstasy*, *communion*, *epiphany* and *enthusiasm* have taken on a new use: they act as mediation processes which dissolve isolated determinations. They dissolve what distinguishes. A key fact which has helped is the revival of certain forms of magical realism and theoretical Neoplatonism which uphold the image, the appearance or the surface as the place where things are precipitated.

X. "The remains of Bernadette Soubirous were exhumed three times until they took on a particular form of life that will eternally sleep in a transparent casket: a glass and bronze coffin created in the Lyon workshops of Armand Caillat Cateland, where her body was officially moved on 3 August 1925. The glass, with its transparency and its lustre, brightens the saint while keeping distance. It simultaneously confers life and death on it. This is the reason why it was used in the Middle Ages to protect saints' relics – the origin of *Wunderkammern* – and later to add distinction to objects of worship: from material remains to artworks that deserve or simply need this veneration. Glass materialises the aura that was once associated with the saint, sealing a kind of visual pact with the viewer. In this accord, the pilgrim agrees to sacrifice proximity and potential tactility for the ocular pleasure of admiration." [Julia Montilla, *Les bilocacions de Bernadette Soubirous*].

What is more, the different forms of immanence we can develop deserve to be treated and recast now, in the present, because they help a purpose initiated some time ago and in no way concluded, specifically, the re-enchantment of the world: the possibility of an epistemological change that view the material environment not only as merely a field of action, where it acts in whatever way to achieve what we have set out for and conceives it, instead, as a place to celebrate *what there is*.

XI. "In reality we have a great deal in common, because each of us is alive now. To me, this is contemporary. [...] I know that we honour the past, but what I'm saying is that those of us who are alive today have an opportunity to do our bit together. This is the real moment of the present, although there are certain aspects of Heidegger in this, who speaks about the immediacy of existence, and yet he has this mad idea that what matters is what we are for death. I find the fact that we are all alive right now an utterly wonderful, extraordinary thing: a miracle. We are alive right now; we are sharing this moment. Thinking this is revolutionary."

[Susan Buck-Morss, interview for *La Diaria* (Uruguay, 1/6/2017).

Despite the optimism and vitality, we associate with a monist view of nature, it is necessary to consider to what extent dissonance and pain fit in – and what was generally called the *sad passions* in the history of thought. Therefore, we

should recall the critiques of the concept of *mediation* which this kind of approach has always received. All the mechanisms of reconciliation with this environment, with this totality to which we are referring, cannot conceal the moments of friction with a world that seems to integrate its different components within it, yet does so without *peace*. Precisely these dissonances no longer transcend us but burble up from inside us.

XII. "Pain was not like a violent intruder who batters his way in, wreaks havoc and departs. It was more like a sour domestic partner – intimate and ugly; a threatening, dirtying, distracting presence, yet one who refused to move out".

[Melanie Thernstrom, *The Pain Chronicles*].

These sad passions do not nullify immanence. Nor do they facilitate any kind of communion; however, they do allow us to become aware of the point of our relationship with the medium. The presence of the particular in the general, of the indoors outdoors, or of the observer in the object – and all the related vice-versa's – has to do with maintaining the circuits that establish this bond both operative and visible. Practices like those used in the projects *All Places Speak of You* or *An Impressive Return of Things* have spotlighted this and suggested ways to reconsider the relationship with that which resembles us.

Jordi Vernis and Carolina Jiménez

Jaume Clotet and Pol Olivé 1
In Jury: Episode 1. Cavern Swipe

This is the first chapter in a visual study around the idea of injury. The proposal is based on the idea of injury as an impactful element in the visual culture which is used to reflect on questions like wellbeing and identity. It forges an ironic inflection between a technological imaginary that is moving towards the idea of immortality and the imaginary of physical exercise as a way of attaining wellbeing in the present and near future. Injury thus takes on a dimension of boycott to reflect on the notions of future, death, defeat and frustration.

P. 4 5 11 76 77 89

Tutorial by Carolina Jiménez and Jori Vernis.

Mónica Planes 2
Crossing the Space-Image: Playgrounds

This is a danced lecture based on a sculptural inquiry on the origin and evolution of the idea of playgrounds, which are taken as the point of departure for thinking about the relationship between body and object and the effect that the structures in which we live have on the body and thinking.

P. 8 9 93 98

The dancing takes place as the story of playgrounds is told, thus forging a dialogue between voice and movement. The movement emerges by detaching the gesturality of some playground structures, referring to different times in their history, while rendering the psychomotor moves they entail visible. Thus, the evolution of the playground is presented as the history

of gestures that change according to the context. And this compilation of gestures makes a dance.

Tutorial by David Bestué.
Project conducted in conjunction with MACBA, Museu d'Art Contemporani de Barcelona.

3

Joan Pallé and Dorothy Spencer
What School Couldn't Teach Us, Political Education & Underground Press

P.
10
50
54
103

This is a presentation of *Schools are Dead!*, a publication that compiles materials related to radical, libertarian or alternative educational projects which reject the logics of official education. The publication is based on a study by Dorothy Spencer and Joan Pallé on the important role played by fanzines and magazines as pedagogical tools, while focusing on publishing projects associated with the workers' movement in the early 20th century, as well as fanzines and other printed matter associated with the DIY movement from the late 20th century until today. The inquiry is based on a case study of the *Boletín de la Escuela Moderna*, which was associated with Francesc Ferrer and Guàrdia's project, and it compares initiatives and printed matter from different archives in the cities of London and Barcelona.

Tutorial by Chris Jhones and Yaiza Hernández.
Project conducted in conjunction with MACBA, Museu d'Art Contemporani de Barcelona.

Pol Masip 4
104 Homes

12
13
72
73
101

This is a photographic project around the act of iconoclasm that the residents of the "Grupo Generalísimo Franco" housing estate in Les Borges Blanques carried out on the emblems of the Falange Española fascist party (yoke and arrows) and the Obra Sindical del Hogar (pickaxe and wheat sheaves) that appeared on the façades of their respective houses right after the dictator's death. The publishing project seeks to culminate the research conducted over the course of three years and connect it within the context of the debate that still exists today on the failure or success of what was known as Spain's Transition.

Tutorial by Xavier Ribas.
Project conducted in conjunction with the Centre d'Art la Panera.

Núria Inés 5
Song for Consuelo

P.
16
17
18
19

The apocryphal biography of Consuelo, a former resident of El Raval district, led the artist to inquire into who she was. Yet she was so connected to her environs that learning about her life allowed Núria Inés to delve more deeply into this neighbourhood. A love letter she wrote to Consuelo serves as the point of departure for creating a graphic story which maps her context and thus helps us understand it. Halfway between documentary and graphic adventure, a walking route through El Raval will help revive this inquiry into both the individual and the place. Journals, maps and drawings

spread out and add to the verses in the letter in an experience that inquires into questions like otherness and the construction of stereotypes.

Tutorial by Carolina Jiménez and Jori Vernis.

6

Juan David Galindo
Their Other and the Self

P.
22
56
57
110
111

For an entire year, the artist documented all the advertising proffered to him by Facebook and Google. Like a self-portrait, he has created an archive which enabled him to trace the way the social media algorithms categorise and crystallise his personality. *Their Other and the Self* is this personal archive which is shown here in the guise of a large circular structure, a visual mechanism which questions the construction of the post-Internet subject's identity, an identity permeated by the media, surveillance systems and marketing.

Tutorial by Carolina Jiménez and Jori Vernis.

7

Laura Malinverni and Cristina Valero
Torre Baró: Maps of Places that Don't Exist Yet

P.
22
29
30
31

PThis educational project sets out to develop a series of workshops in conjunction with the Centre Obert in Torre Baró. The purpose is to invite children to create an imaginary map of the future of the neighbourhood and the places that do not yet exist there. The maps are thus posited as spaces of discussion and reflection on the futures that the children want and their role as change

agents. The learning methodologies are based on "do-it-yourself" (DIY) and "let's all do it together". In particular, the workshops combine archaeological research with fictitious narrative, speculative design and digital manufacturing.

Tutorial by Antonio Gagliano.
Project conducted in conjunction with ACVic Centre d'Arts Contemporànies.

Pablo del Pozo 8
Moving Hut

P.
25
71

By undertaking different poetic experimentation processes and studying materials and objects with different provenances, the artist examines small actions from the past which refer to his family setting in Badajoz. *Moving Hut* is a movable structure which re-creates the rural architectures of Extremadura, namely huts, a kind of cabin that was used to shelter shepherds and store grain and tools. This work explores the intersections between absence, nostalgia and territory.

Tutorial by Carolina Jiménez and Jori Vernis.

Irene Gil Ramón and David Tena 9
Waterlight

P.
27
46
47

Where the Pyrenees touch the sea there is a practice that is on the verge of disappearing. *Waterlight* is a documentary project whose point of departure is one of the last boats on Cap de Creus devoted to *encesa*, a kind of fishing that attracts the fish with the help of a light source. The footage takes

a meditative, almost narcotic, approach to the experience of the fishermen on the nights they spend in vigil on the boats: the choreography of intertwined movements, the rhythms of the light, the binomial of nature and machine, the human landscape. Here, the boundaries between observation and abstraction, between what is seen and what isn't, are diluted.

Tutorial by Carolina Jiménez and Jori Vernis.

10

Coco Design
On the Delta and Matter

P.
33

Coco Design is a design cooperative made up of Aina Guirao, Maryia Virshych and Ane Beraza. Throughout their project undertaken at Lo Pati, these designers have created a series of jewellery pieces with experimental, ephemeral materials. In some cases, they drew from materials similar to those found in the Delta de l'Ebre, which are characteristic of the region: river sediment, rice, moulds made with items found there, etc.

With these materials, and through trial and error as their system, they designed a series of jewellery pieces which fall apart and are altered over time, including the life cycles of an object which is not designed to last an entire lifetime or to be inherited or passed down from one generation to the next. In this case, they focus on objects with an ornamental purpose, yet also as experimental devices, where the elements and their ephemeral nature turn the story of the object into one that is suspiciously similar to that of a living being, subjected to molecular oxidation, the passage of time and a life process in constant transformation.

Tutorial by Carla Boserman.
Project conducted in conjunction with Lo Pati, Centre d'Art de les Terres de l'Ebre.

Albert Tarrats 11
X-Birds and Winter in the Urals: A Case of Phenological A-synchrony

P.
36
37
49
86
87

In very cold wooded areas like the Urals, the tree bark cracks when there is a sudden drop in temperature. This phenomenon causes powerful sounds that coalesce into a grand concert of nature. One can predict when winter will arrive through phenology and the observation of bird migrations. Tarrats creates a device made up of potentiometers and sound devices that allows the viewer to reproduce bird tweets. These sounds, which follow certain combined patterns, activate a strident percussion which imitates that natural reaction in wintertime in the Urals. This project is based on a reflection on human intervention in ecology, while bringing notions like animism and the *hyperobject* into play.

Tutorial by Carolina Jiménez and Jori Vernis.

Alejandro Cabrera and Carlotta Napolitano 12
2km to the South. Km150: Sant Salvador de la Vedella

With this work, Alejandro Cabrera and Carlotta Napolitano transport us to Sant Salvador de la Vedella, the vanished village in El Berguedà which was submerged when the Baells reservoir was built between 1970 and

P.
43
44
45
84
85
104

1974. The only part of the old village that still remains is the Benedictine monastery and its associated church, built in the 12th century. César's testimonial articulates the documentary film based on his commitment to the area, highlighting the degradation of the monastery. It also warns about the deterioration in a site where abandonment tests what can be recovered and what has permanently been lost.

Tutorial by Carolina Jiménez and Jori Vernis.

13

Daniel Gasol
Debate on Future Culture Professionals

P.
59
60
61

This is an educational project based on generating debate environments on cultural policies and their future in Catalonia at the art schools in the different provinces. The project also takes advantage of the juncture to expand the framework of relations among the schools themselves and the cultural institutions around them. By doing so, it aims to showcase cultural policy as a key element in artistic learning while also stimulating institutional criticism and the creation of networks as some of their fundamental ingredients.

Tutorial by Aida Sánchez de Serdio.
Project conducted in conjunction with ACVic Centre d'Arts Contemporànies.

14

Guillem Arquer
Terra Incognita

As if he were Robert Maitland – the main character in J. G. Ballard's *Concrete Island* (1973) – the author of this project temporarily moved his production space to a no man's land, a zone isolated by land transport infrastructures and an undefined space, right where the Besós River crosses the town of Mollet del Vallès and La Llagosta. Thus, the creative process is moved to the contingency of an untamed yet precarious material world. The publishing project is envisioned as a compilation of documentary materials made during the process, along with an exhaustive transcription of the diary kept from the same place written into the blank spaces of a copy of *Concrete Island* in Spanish.

P.
64
65
69
105

Tutorial by Job Ramos.
Project conducted in conjunction with the Centre d'Art la Panera.

Martí Madaula 15
Things I Want to Say about a Hothouse

P.
59
60
61

The artist starts with a childhood memory: his mother's repeated refusal to let him have plant in his bedroom because they give off carbon dioxide at night and could asphyxiate him. Revisiting this frustrated wish, Madaula has constructed a hothouse-room where he can cultivate enough plants for this phenomenon to actually take place, a process that was collaborative and involved a large number of people. The installation in the gallery shows the structure resulting from this construction process in a false real time where the artist seeks to explain several aspects, things that he somehow wants to say about a hothouse.

Tutorial by Carolina Jiménez and Jori Vernis.

16

Helena Friera
José Losada's Wife

P.
79
94
95

The gravestones in the cemeteries in Tintores (Orense) reveal the absence of the names of many of the women who are buried there. The inscriptions on the tombs of married couples bear the full name of the husband, usually accompanied by "and wife". Friera launched an investigation into this almost automatic exclusion of the names of the women on the gravestones and its resonances in our collective consciousness. The audiovisual installation resulting from this investigation creates a bond between the community and the landscape that runs parallel to the fragile connection between the symptom and the conscience. Might death be a time for a final recognition?

Tutorial by Carolina Jiménez and Jori Vernis.

17

Oriol Fuster
A Different Pain Management

P.
90
91

A Different Pain Management presents an alternative sound and textual tour of conventional visits to the Museu Nacional d'Art de Catalunya through 10 works from its collection.

The audio stories and texts comprising the app seek to inclusively revamp the museum's stories based on the subjectivities of gender, race, class, ability, age and colonialism, as well as a look at marginalised collectives and othered individuals who are seldom represented in official discourses. Given the consensuses constructed by Heritage and Museums as artifacts of culture and memory, some of them obsolete, here we present a calculatedly hysterical itinerary of dissents made up of music, film and literary references from pop culture today.

Tutorial by Aimar Arriola.
Project conducted in conjunction with Museu Nacional d'Art de Catalunya.

Secondary Affects A
Miguel Ayesa, Luca Rullo, Benzo, Coco Design, Lara Fluxà, Tatiana M. Melo.

P.
14
34
35
74

With this exhibition, we are bringing together six projects that Sala d'Art Jove and Lo Pati Centre d'Art de Terres de l'Ebre have co-produced as part of the Art Jove call for applications. Temporality, rhythms and context are the point of departure. How can we reactive the processes of projects undertaken in other times and contexts? To what extent does the environment affect the project, or vice-versa: can an artistic project contaminate a system?

One strategy for managing risky situations is focusing on processes more than on outcomes. Re-editing information consists in deciding what to keep and what to discard. Intersections of timelines and stories that contaminate each other. Different positions before the same underlying landscape in an environment that equally embraces and crushes. Not discarding tensions or doubts as material that weaves ropes, tugging between memory and future possibility.

At a historic time when imminent disaster – in the social, ecological, culture and

emotional spheres – always seems at the edge of the abyss, we cannot provide solutions to the conflict with an exhibition and five artistic projects. We probably cannot even provide reliable data.

The action is instead more a gesture, a margin note. By sharing recipes and anecdotes, music playlists and objects that fit inside a pocket to go here and there. To keep going. Without anchors or responses, stumbling together. The world is going to hell, but we want to dance and meet up again, debating it even if we don't solve anything.

Or, as Ursula K. Le Guin says: "This is. And thou art. There is no safety. There is no end. The word must be heard in silence. There must be darkness to see the stars. The dance is always danced above the hollow place, above the terrible abyss."

Exhibition overseen by Irina Mutt.

5 December 2018 to 22 February 2019.
Sala d'Art Jove.

B

Publishing Sequence II
Pablo Lerma, Miquel Cañellas, Pol Masip, Guillem S. Arquer.

P. 20 21

This is the second exhibition in the *Publishing Sequence* series which presents the four editions co-produced by the Centre d'Art la Panera and the Sala d'Art Jove between 2018 and 2019.

All four publications use different editing strategies based on experimentation with the archive, documentation and text. While Pablo Lerma experiments with the indexing of an archive of photographic materials fortuitously found in a flea market in New York, Miquel Cañellas uses texts to reflect on communication via the Internet and long-distance relationships. In the other two publications, Pol Masip documents an act of residential iconoclasm against the urban emblems of the fascist party Falange Española in the village of Les Borges Blanques, and Guillem S. Arquer shifts his production to a no man's land isolated by roadway infrastructures between the towns of Mollet del Vallès and La Llagosta, taking J. G. Ballard's book *Concrete Island* as a guide.

27 October 2018 to 24 February 2019,
Centre d'Art la Panera.

C

HISK exchange programme 2017
Aldo Urbano / Rebekka Sarah Löffler.
Rosa Vallori / Mostafa Saifi Rahmouni.

P. 26

This year, Sala d'Art Jove continues with the exchange of two artists with HISK (Higher Institute for Fine Arts) in Ghent, Belgium. The artists chosen by Sala d'Art Jove in the 2018 international call for applications were Rosa Vallori and Aldo Urbano.

Both artists will participate in HISK's official programme of artist visits and its training programme for one month starting in June. Through its annual public call for applications, Sala d'Art Jove offers two exchange grants with the centre.

The artists from HISK welcomed in Barcelona in July are Rebekka Sarah Löffler and

Mostafa Saifi Rahmouni. Both artists will live in Hangar and also participate in the schedule of presentations at the Paratetx centre. HISK is an advanced training centre that has been offering a post-academic visual arts programme since 1997 and hosts young artists from different places in two-year stays. Its activity is based on a training and production programme including studio visits, workshops and public presentations. The centre also gets artists in touch with other production and training centres around Europe, including this residency with Sala d'Art Jove since 2016.

D

All Places Speak of You
Jaume Clotet and Pol Olivé, Juan David Galindo, Martí Madaula, Pablo del Pozo.

P.
38
81
97

The environment conditions the ways we understand ourselves. The environment shapes us, transforms us, integrates us and can even atomise those inhabiting it. Given this possibility, Jaume Clotet and Pol Olivé, Pablo del Pozo, Martí Madaula and Juan David Galindo envision scenarios of resistance based on the constructive gesture, an engineering urge which leads them to create new milieus.

The results are sites that act as social and affective environments with the capacity to be hostile yet also to shelter and provide healing and serve as a refuge. The need to physically intervene in a place, not stopping at simply imagining its mere representation, accentuates their not entrenched, open nature which ultimately seeks the possibility of a co-dependency, an immanency with the medium, beyond addressing it.

Exhibition overseen by Carolina Jiménez and Jordi Vernis, 2018 mediation team.

7 June to 28 September 2018. Sala d'Art Jove.

E

V.I.T.R.I.O.L. Research Strategy for Audiovisual Projects
Regina de Miguel.

P.
40
41

What do we mean when we talk about artistic inquiry? What does it consist in? What are its methodologies? What are the skills and collaborations it mobilises? With this workshop, the artist and cultural producer Regina de Miguel suggests generating a productive dialogue around artistic inquiry, particularly targeted at audiovisual projects. Plus, practical and theoretical knowledge on the audiovisual medium will be provided, and participants will reflect on the particularities and possibilities inherent to this medium in terms of formalising an inquiry.

This workshop will inquire into the methodologies of exploration and dilatancy inherent to Regina de Miguel's work. The workshop is thus planned as a prototype of a social matrix based on sharing some of her projects. Thus, it will propose modes of generating stories; new alchemical formulas of political-affective resistances; charms which question the construction of the general, accepted, internalised story; and working strategies and methodological tools based on inquiry in art.

Workshop proposed by Carolina Jiménez and Jordi Vernis, 2018 mediation team.

23 March 2018, MACBA.

F

YouTube-ology
Juan David Galindo, Marla Jacarilla, Pablo Santa Olalla, Alba Rihe.

P.
51
78

This activity proposes collectively viewing YouTube videos. Somewhere between a lecture, a humorous monologue and an audiovisual screening, each guest will show a selection of videos as they comment on the moving image in the social media. With a relaxed, accessible tone, this session of Youtube-ology will try to reach a criticism of the image which nonetheless allows us to analyse the material as mere consumers.

Group viewing of YouTube videos proposed by Carolina Jiménez and Jordi Vernis, 2018 mediation team.

21 September 2018. Zumzeig.

G

An Impressive Return of Things
Alejandro Cabrera and Carlotta Napolitano, Helena Freiría, Irene Gil and David Tena, Núria Inés Hernández, Albert Tarrats.

P.
52
53
109

Throughout the entire series there has been a continuous return to things, which appear and disappear in order to be recognised and valued; something that is not the cause of only a necessary order. However, if there is a certain mechanics of recognition in what surrounds us, then what rights does a natural cycle have? Should guarantees for the intangible heritage be secured? Do the dead have rights? The female dead?

Works by Irene Gil and David Tena, by Alejandro Cabrera and Carlotta Napolitano, by Helena Freiría. Núria Inés Hernández and Albert Tarrats address the ways things are returned to the present: how different forms of landscape – natural, social, cultural – speak up based on anomalies and shortcomings. Intensifying a relationship with objects and matter, despite doing so based on a moment of absence or oblivion, should allow for mutual recognition among the elements and those circulating around them.

In Colombia, the Atrato River has recently been declared a subject with rights. This is a milestone which is ushering in a new space of attention to things: it situates them within a living process in which their habits and actions show their cyclical nature, and in which it is possible to define and redefine our common assets. A similar perspective has led the artists in this exhibition to underscore the importance of the temporal thanks to interaction and the moving image. The audiovisual eye becomes an act of testimonial, yet also a cure. An attempt to merge contemplation and action in a vindication of what there is, what there was and what there will be.

Exhibition overseen by Carolina Jiménez and Jordi Vernis, 2018 mediation team.

11 October to 23 November 2018.
Sala d'Art Jove.

H

Decompression Gathering Summer Camp residency. Radical Intention 2018
Guillem Arquer, Núria Inés.

P.
62
63

Sala d'Art Jove of the government of Catalonia invites two artists form the current Art Jove (2018) crop to participate in a residency at the Decompression Gathering

Summer Camp. This initiative was curated by the Radical Intention cooperative and held at the Cornolio Art Platform in Borgo San Lorenzo (Italy) from 25 August and 4 September 2018.

The two artists who were awarded the residency grants were Guillem Arquer and Núria Inés. Both participated in the summer camp in the region of Tuscany, with the special participation of the artist Steve Lambert.

After the summer camp, the 2 chosen artists participated in a programme of encounters with stakeholders in the art sector in the Florence area, arranged for this occasion by Radical Intention.

Decompression Gathering Summer Camp is a summer camp curated by Radical Intention which seeks to create a place of exchange and dialogue around the participating artists' projects. It also experiments with different decompression processes, shared life and discovery of and interaction with the surrounding region of Tuscany.

Radical Intention is a cooperative made up of Maria Pecchioli and Aria Spinelli which inquires into new forms of interaction and exchange within the context of the visual arts.

25 August to 4 September 2018. Cornolio Art Platform. Borgo San Lorenzo (Italy).

Studio visits training programme 2018 I

P. 66 67

The Sala d'Art Jove 2018 training programme is based on a series of studio visits that different professionals in the art sector carry out with the artists in the creation modality starting in the month of May. This is a series of individualised working sessions focusing on aspects related to the projects chosen in this year's call for applications.

The studio visits will be conducted by three stakeholders in the art sector, the curator Aimar Arriola and the artists David Bestué and Job Ramos, as well as by different professionals on MACBA's regular team: Tanya Barson, Chief Curator; Alicia Escobio, Coordinator of Public Programmes; Hiuwai Chu and Teresa Grandas, Exhibition Curators; Pablo Martínez, Head of Programmes; Antònia Maria Perelló, Collection Curator; and Myriam Rubio, Coordinator of Academic Programmes.

The Sala d'Art Jove artists participating in the programme are: Alejandro Cabrera and Carlotta Napolitano, Edgar Díaz, Helena Freiría, Juan David Galindo, Núria Inés, Martí Madaula, Pol Olivé and Jaume Clotet, Pablo del Pozo, Albert Tarrats, and David Tena and Irene Gil.

Hinges J
David Bestué.

P. 70

Thinking about sculpture as an inquiry into sculpture itself. Introducing a performative, processual element into the object with which you are working. This approach is a constant feature in the career of David

Bestué (Barcelona, 1980), who drives everything material to the brink while also overcoming some of the – theoretical and practical – limitations of an artistic production.

Hinges is presented as an encounter for sharing some tools that help solve the difficulties in presenting or formalising a project. Starting with the study of some of the artist's works, we suggest an immersion in concepts inherent to his practice which can help establish a place of exchange and learning between him and the participants. The sessions aim not only to appeal to those interested in the objectual sphere but also to productions which are based on divergent experiences and materials.

K

Casa Tres Patios (C3P) – Sala d'Art Jove residency 2018
Roc Domingo.

P. 100

Sala d'Art Jove of the government of Catalonia and the Fundación Casa Tres Patios are inviting an artist from one of the last two crops of Art Jove participants (2016 and 2017) to participate in a residency in Medellín (Colombia) between September and November 2018.

The artist chosen this year for the two-month residency at C3P in Medellín is Roc Domingo. During this period, Domingo will participate in the Knowledge of Power and Peace programme.

Casa Tres Patios organises this programme, which consists in hosting a series of avenues of artistic and speculative inquiry to reflect on the political and economic juncture that Colombia and the world are currently experiencing. Likewise, the goal of participation of this programme is to undertake an artistic and educational project contextualised in the place which bears in mind the Casa Tres Patios cooperation networks when undertaking it.

Casa Tres Patios is a foundation located in Medellín's Prado neighbourhood which is devoted to the investigation and development of projects aimed at alternative pedagogies and contemporary artistic practices.

With a deliberately cross-disciplinary approach, the centre combines artistic practices, pedagogy, art theory, social sciences and philosophy. It is currently in the midst of a collaboration with the Secretariat of Citizen Culture of Medellín to reshape the Visual Arts Network of Medellín. The New Relations with the Capital programme has been underway since 2016, asking different questions related to educational, economic, social and cultural contexts, while also aspiring to find sustainable transformation alternatives today.

D. CRÈDITS

GENERALITAT DE CATALUNYA
DEPARTAMENT DE TREBALL, AFERS SOCIAL I FAMÍLIES
Direcció General de Joventut

Consellera
Dolors Bassa i Coll

Directora general de Joventut
Marta Vilalta i Torres

Director de l'Agència Catalana de la Joventut
Cesc Poch i Ros

Directora de l'Àrea de Programes del PNJCat
Àngels Piédrola i Gómez

Sala d'Art Jove
Generalitat de Catalunya
Calàbria, 147
08015 Barcelona
Tel. 93 483 83 61

www.saladartjove.cat
artjove.tsf@gencat.cat

SALA D'ART JOVE 2017

Equip d'assessorament i gestió
Oriol Fontdevila
Txuma Sánchez

Coordinació tècnica
Marta Vilardell

—

Jurat Art Jove 2017
Blanca Callén
Hiuwai Chu
Fito Conesa
Tanit Plana
Oriol Vilanova
Txuma Sánchez

Equip tutorial 2017
Carla Boserman
Lúa Coderch
Fito Conesa
Eloy Fernández Porta
Teresa Grandes
Irati Irulegui
Joana Llauradó
Quim Packard
Montse Romaní
Oriol Vilanova

Artistes 2017
María Alcaide
Paula Artés
Shaní Bar
Isabel Barios
Clàudia del Barrio
Miquel Cañellas
Joana Capella
Emma Casadevall
Roc Domingo
Julia Doz
Marta Echaves
David Ferragut
Cristina Garriga
Albert Gironès
Joan Miquel Gual
Pablo Lerma
Gen Lida
Tatiana M. Melo
Sergio Monje
Daniel Moreno Roldán
Helena Muñoz
Bárbara Sánchez
Cayetano Truyols
Aldo Urbano
Helena Vinent

Muntatge de les exposicions
Oriol Roset

Disseny gràfic
Bisdixit
Oficina del disseny

Xarxa de col·laboradors

ACVIC. Centre d'Arts Contemporànies de Vic

Casa Tres Patios, Medellín

Centre d'Art La Panera, Lleida

Hangar. Centre de producció i recerca d'arts visuals de Barcelona

HISK. Hoger Instituut voor Schone Kunsten, Kunsten, Gant

Lo Pati. Centre d'Art de Terres de l'Ebre

MACBA. Museu d'Art Contemporani de Barcelona

Museu Nacional d'Art de Catalunya

Universitat de Barcelona. Facultat de Belles Arts. Màster Europeu Prodart i Màster en Arts Visuals i Educació: un Enfocament Construccionista

Organitzacions col·laboradores 2017

Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya

La Escocesa, Barcelona

IES Joan Pelegrí, Barcelona

PUBLICACIÓ

Edició
Generalitat de Catalunya
Departament de Treball, Afers Social i Famílies

Direcció General de Joventut
Sala d'Art Jove

Compilació i Coordinació
Oriol Fontdevila
Txuma Sánchez
Marta Vilardell

Correcció de textos
Aadimatiq

Disseny gràfic
Carles Murillo

Impressió
Agpograf

DL
B 2422-2020

Tiratge
500 unitats

© d'aquesta edició: Generalitat de Catalunya

© dels textos: els seus autors

© de les imatges: els seus autors i els autors dels projectes artístics corresponents

Aquesta publicació està sota una llicència Atribución-NoComercial- CompartirIgual 3.0 Espanya de Creative Commons. Per veure una còpia d'aquesta llicència podeu visitar http:// creativecommons.org/licenses/ by-nc-sa/3.0/es/legalcode.ca o bé enviar una carta a Creative Commons, 171, Second Street, Suite 300, San Francisco, Califòrnia, 94105, EUA

Generalitat de Catalunya
Departament de Treball, Afers Socials i Famílies
Direcció General de Joventut

SALA D'ART JOVE

GUARRÓCASAS

Coberta realitzada amb Guaflex Valencia Bosque, cedit per Guarro Casas.